

Obsah	I Akty, jejichž zveřejnění je povinné	
	★ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1855/2006/ES ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí program Kultura (2007–2013)	1
	★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/116/ES ze dne 12. prosince 2006 o době ochrany autorského práva a určitých práv s ním souvisejících (Kodifikované znění)	12
	★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/118/ES ze dne 12. prosince 2006 o ochraně podzemních vod před znečištěním a zhoršováním stavu	19
	★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/122/ES ze dne 12. prosince 2006, kterou se po třicáté mění směrnice Rady 76/769/EHS o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se omezení uvádění na trh a používání některých nebezpečných látek a přípravků (perfluoroktansulfonáty) ⁽¹⁾	32

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY č. 1855/2006/ES

ze dne 12. prosince 2006,

kterým se zavádí program **Kultura (2007-2013)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

osobnosti, toleranci a solidaritě, při plném respektování Listiny základních práv Evropské unie.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 151 odst. 5 první odrážku této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽¹⁾,v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Je nezbytné podporovat spolupráci a kulturní výměny za účelem uznání a podpory kulturní a jazykové rozmanitosti v Evropě, zlepšovat u evropských občanů znalosti jiných evropských kultur, než jsou jejich vlastní, a současně zvyšovat jejich povědomí o společném evropském kulturním dědictví, které sdílejí. Podpora kulturní a jazykové spolupráce a rozmanitosti tak přímým zapojením evropských občanů do procesu integrace přispívá k tomu, že se evropské občanství stává hmatatelnou skutečností.

(2) Aktivní kulturní politika zaměřená na zachování kulturní rozmanitosti Evropy a podporu jejich společných kulturních prvků a kulturního dědictví může přispět k většímu vnějšímu zviditelnění Evropské unie.

(3) K tomu, aby občané vyjádřili svou plnou podporu evropské integraci a plně se jí účastnili, je zapotřebí klást větší důraz na jejich společné kulturní hodnoty a kořeny jakožto klíčový prvek jejich identity a jejich příslušnosti ke společnosti založené na svobodě, spravedlnosti, demokracii, respektování lidské důstojnosti a nedotknutelnosti lidské

(4) Je nezbytné, aby odvětví kultury přispívalo k širšímu evropskému politickému vývoji a aby v něm plnilo určitou úlohu. Odvětví kultury jako takové je významným zaměstnavatelem a kromě toho existuje jasná souvislost mezi investicemi do kultury a hospodářským rozvojem, z čehož vyplývá, že je důležité posílit kulturní politiku na regionální, celostátní a evropské úrovni. Proto by mělo být v rámci činností prováděných v souvislosti s lisabonskou strategií posíleno postavení jednotlivých odvětví kulturního průmyslu, neboť odvětví kulturního průmyslu stále více přispívají k evropskému hospodářství.

(5) Rovněž je nutné podporovat aktivní občanství a posílit boj proti všem formám vyloučení, včetně rasismu a xenofobie. Prostředkem k boji proti sociálnímu vyloučení může být zlepšení přístupu co největšího počtu lidí ke kultuře.

(6) Článek 3 Smlouvy stanoví, že při všech činnostech uvedených ve zmíněném článku usiluje Společenství o odstranění nerovností a podporuje rovné zacházení pro muže a ženy.

(7) Kulturní programy Kaleidoscope, Ariane, Raphael a Kultura 2000, stanovené v rozhodnutích č. 719/96/ES ⁽³⁾, č. 2085/97/ES ⁽⁴⁾, č. 2228/97/ES ⁽⁵⁾ a č. 508/2000/ES ⁽⁶⁾, představovaly významné etapy při provádění činnosti Společenství v oblasti kultury. Zejména díky hodnocení uvedených kulturních programů byly získány značné zkušenosti. V současné době je vhodné činnost Společenství v oblasti

⁽³⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 719/96/ES ze dne 29. března 1996 o zavedení programu pro podporu umělecké a kulturní činnosti evropského rozměru (Kaleidoscope) (Úř. věst. L 99, 20.4.1996, s. 20). Rozhodnutí ve znění rozhodnutí č. 477/1999/ES (Úř. věst. L 57, 5.3.1999, s. 2).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 2085/97/ES ze dne 6. října 1997 o podpůrném programu pro oblast knih a četby včetně překladů (Ariane) (Úř. věst. L 291, 24.10.1997, s. 26). Rozhodnutí ve znění rozhodnutí č. 476/1999/ES (Úř. věst. L 57, 5.3.1999, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 2228/97/ES ze dne 13. října 1997 o akčním programu Společenství v oblasti kulturního dědictví (program Raphael) (Úř. věst. L 305, 8.11.1997, s. 31). Rozhodnutí zrušeno rozhodnutím č. 508/2000/ES (Úř. věst. L 63, 10.3.2000, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 508/2000/ES ze dne 14. února 2000 o programu Kultura 2000 (Úř. věst. L 63, 10.3.2000, s. 1). Rozhodnutí naposledy pozměněné nařízením Rady (ES) č. 885/2004 (Úř. věst. L 168, 1.5.2004, s. 1).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 164, 5.7.2005, s. 65.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 25. října 2005 (Úř. věst. C 272 E, 9.11.2006, s. 233), společný postoj Rady ze dne 18. července 2006 (Úř. věst. C 238 E, 3.10.2006, s. 18), postoj Evropského parlamentu ze dne 24. října 2006 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 11. prosince 2006.

kultury zefektivnit a posílit na základě výsledků těchto hodnocení, výsledků konzultace se všemi partnery a výsledků činnosti evropských orgánů z poslední doby. K tomuto účelu je proto vhodné přijmout odpovídající program.

- (8) Evropské orgány se při různých příležitostech vyjádřily k otázkám, které se vztahují k činnosti Společenství v oblasti kultury a k výzvam týkajícím se kulturní spolupráce; zejména Rada v usneseních ze dne 25. června 2002 o novém pracovním plánu evropské spolupráce v oblasti kultury ⁽¹⁾ a ze dne 19. prosince 2002 o provádění pracovního plánu evropské spolupráce v oblasti kultury ⁽²⁾, Evropský parlament v usneseních ze dne 5. září 2001 o kulturní spolupráci v Evropské unii ⁽³⁾, ze dne 28. února 2002 o provádění programu Kultura 2000 ⁽⁴⁾, ze dne 22. října 2002 o významu a dynamice divadla a divadelních umění v rozšířené Evropě ⁽⁵⁾ a ze dne 4. září 2003 o odvětvích kulturního průmyslu ⁽⁶⁾ a dále Výbor regionů ve stanovisku ze dne 9. října 2003 k prodloužení programu Kultura 2000.
- (9) Rada ve výše uvedených usneseních zdůraznila, že na úrovni Společenství je nutné přijmout ke kultuře soudržnější přístup a že zásadním a určujícím pojmem v rámci evropské kulturní spolupráce, jakož i obecnou podmínkou opatření Společenství v oblasti kultury, je evropská přidaná hodnota.
- (10) Aby se tento společný kulturní prostor stal pro obyvatele Evropy skutečností, je důležité posílit nadnárodní mobilitu kulturních činitelů a nadnárodní pohyb uměleckých a kulturních děl a produktů, jakož i podpořit dialog a kulturní výměny.
- (11) Rada ve svých závěrech ze dne 16. listopadu 2004 týkajících se pracovního plánu v oblasti kultury (2005-2006), Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 4. září 2003 o odvětvích kulturního průmyslu a Evropský hospodářský a sociální výbor ve svém stanovisku ze dne 28. ledna 2004 k odvětvím kulturního průmyslu v Evropě vyjádřily svůj pohled na nutnost více zohledňovat zvláštní hospodářské a sociální rysy jiných než audiovizuálních odvětví kulturního průmyslu. Kromě toho by měly být v novém programu zohledněny přípravné činnosti související se spoluprací v kulturních otázkách podporované v letech 2002-2004.
- (12) V této souvislosti je třeba se zasadit o širší spolupráci mezi kulturními činiteli tím, že budou nabádáni k vytváření projektů víceleté spolupráce, a tím jim umožnit rozvíjet společné činnosti a podporovat specificky zaměřená opatření se skutečnou evropskou přidanou hodnotou, kulturní události symbolického významu, organizace

evropské kulturní spolupráce a analýzy vybraných témat evropského zájmu, jakož i shromažďování a šíření informací a činnosti zaměřené na maximalizaci účinků projektů v oblasti evropské kulturní spolupráce a rozvoje evropské kulturní politiky.

- (13) Podle rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1622/2006/ES ze dne 24. října 2006 o zavedení akce Společenství na podporu projektu „Evropské hlavní město kultury“ pro roky 2007 až 2019 ⁽⁷⁾ je třeba tento projekt značně finančně podpořit, neboť je Evropanům dobře znám a pomáhá posilovat pocit sounáležitosti ke společnému kulturnímu prostoru. V rámci tohoto projektu by měl být kladen důraz na celoevropskou kulturní spolupráci.
- (14) Měla by být podporována činnost organizací, které pracují ve prospěch evropské kulturní spolupráce a které tak plní úlohu „vyslanců“ evropské kultury, přičemž by se Evropská unie měla opřít o zkušenosti, které získala v rámci rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 792/2004/ES ze dne 21. dubna 2004 o zavedení akčního programu Společenství na podporu subjektů působících v oblasti kultury na evropské úrovni ⁽⁸⁾.
- (15) Je nezbytné, aby program v souladu se zásadou svobody projevu přispíval k úsilí Evropské unie podporovat udržitelný rozvoj a bojovat proti všem formám diskriminace.
- (16) Země kandidující na přistoupení k Evropské unii a země ESVO, které jsou stranami Dohody o EHP, by měly mít možnost účastnit se programů Společenství v souladu s dohodami uzavřenými s těmito zeměmi.
- (17) Evropská rada přijala na svém zasedání v Soluni ve dnech 19. a 20. června 2003 „Agendu pro západní Balkán: směřování k evropské integraci“, která stanoví, že programy Společenství by měly být otevřeny zemím, které jsou v procesu stabilizace a přidružení, a to na základě rámcových dohod, které mají být podepsány mezi těmito zeměmi a Společenstvím. Pokud si to tyto země přejí, měly by mít možnost se v závislosti na rozpočtových úvahách nebo politických prioritách zúčastnit daného programu nebo využívat formu omezenější spolupráce na základě dodatečných rozpočtových položek a zvláštních postupů, na nichž se dotyčné strany dohodnou.
- (18) Program by měl být rovněž otevřen spolupráci s jinými třetími zeměmi, které se Společenstvím podepsaly dohody obsahující ustanovení týkající se kultury, v souladu s postupy, jež je třeba stanovit.
- (19) Má-li se zvýšit přidaná hodnota činnosti Společenství, je nutné zajistit součinnost a doplňkovost akcí prováděných

⁽¹⁾ Úř. věst. C 162, 6.7.2002, s. 5.

⁽²⁾ Úř. věst. C 13, 18.1.2003, s. 5.

⁽³⁾ Úř. věst. C 72 E, 21.3.2002, s. 142.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 293 E, 28.11.2002, s. 105.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 300 E, 11.12.2003, s. 156.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 76 E, 25.3.2004, s. 459.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 304, 3.11.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 138, 30.4.2004, s. 40.

v rámci tohoto rozhodnutí a ostatních příslušných politik, akcí a nástrojů Společenství podle čl. 151 odst. 4 Smlouvy. Zvláštní pozornost je třeba věnovat styčným bodům opatření Společenství v oblasti kultury a v oblasti vzdělávání a akcím, jež podporují výměny osvědčených postupů a užší spolupráci na evropské úrovni.

- (20) Pokud jde o provádění podpory Společenství, měla by se brát v úvahu zvláštní povaha odvětví kultury v Evropě, a zejména by se mělo dbát na to, aby se co nejvíce zjednodušily správní a finanční postupy a přizpůsobily se sledovaným cílům, jakož i zkušenostem a vývoji v odvětví kultury.
- (21) Komise, členské státy a kulturní kontaktní místa by měly podporovat účast menších subjektů na projektech víceleté spolupráce a organizování činností zaměřených na sdružování možných partnerů projektů.
- (22) Program by měl spojovat specifické schopnosti a odborné znalosti kulturních subjektů z celé Evropy. V případě potřeby by měla Komise a členské státy přijmout opatření s cílem řešit nízkou účast kulturních subjektů v jednotlivých členských státech nebo zúčastněných zemích.
- (23) V rámci spolupráce mezi Komisí a členskými státy je žádoucí zajistit stálé sledování a hodnocení programu, aby se mohly provádět úpravy, zejména úpravy v rámci priorit při provádění opatření. Hodnocení by mělo zahrnovat vnější hodnocení prováděné nezávislými a nestrannými subjekty.
- (24) Postupy pro sledování a hodnocení programu by měly využívat cíle a ukazatele, které jsou konkrétní, měřitelné, dosažitelné, důležité a termínované.
- (25) Měla by být provedena vhodná opatření, aby se předešlo nesrovnalostem a podvodům a aby byly ztracené, neoprávněně vyplacené nebo použité finanční prostředky získány zpět.
- (26) Je vhodné zavést jednotný nástroj pro financování a programování kulturní spolupráce nazvaný „program Kultura“ na období od 1. ledna 2007 do 31. prosince 2013.
- (27) Toto rozhodnutí stanoví pro celou dobu trvání programu finanční krytí, které je pro rozpočtový orgán hlavní referenční hodnotou při ročním rozpočtovém procesu ve smyslu bodu 37 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení⁽¹⁾.

- (28) Opatření nezbytná k provedení tohoto rozhodnutí by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽²⁾.
- (29) Opatření nezbytná k finančnímu provedení tohoto rozhodnutí by měla být přijata v souladu s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství⁽³⁾ (dále jen „finanční nařízení“), a nařízením Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002⁽⁴⁾.
- (30) Akce Společenství doplňuje celostátní nebo regionální opatření prováděná v oblasti kulturní spolupráce. Jelikož cílů tohoto rozhodnutí, totiž podpory evropského kulturního prostoru založeného na společném kulturním dědictví (nadnárodní mobilita kulturních činitelů v Evropě, nadnárodní pohyb uměleckých děl a kulturních a uměleckých produktů a dialog mezi kulturami), nemůže být z důvodu jejich nadnárodní povahy uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu nebo účinků činnosti lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto rozhodnutí rámec toho, co je pro dosažení těchto cílů nezbytné.
- (31) Měla by se přijmout přechodná ustanovení s cílem zajistit hladký přechod mezi programy stanovenými rozhodnutími č. 508/2000/ES a č. 792/2004/ES na jedné straně a programem stanoveným tímto rozhodnutím na straně druhé,

ROZHODLY TAKTO:

Článek 1

Zavedení a doba trvání

1. Tímto rozhodnutím se zavádí program Kultura, jednotný víceletý program opatření Společenství v oblasti kultury otevřený všem kulturním odvětvím a všem kategoriím kulturních subjektů (dále jen „program“).

2. Program se provádí v období od 1. ledna 2007 do 31. prosince 2013.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽²⁾ Úř. věst. L 357, 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES, Euratom) č. 1248/2006 (Úř. věst. L 227, 19.8.2006, s. 3).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 248, 16.9.2006, s. 1.

Článek 2**Rozpočet**

1. Finanční krytí na provádění programu v období uvedeném v článku 1 se stanoví na 400 milionů EUR.
2. Roční rozpočtové položky schválí rozpočtový orgán v mezích finančního rámce.

Článek 3**Cíle**

1. Obecným cílem programu je posílit kulturní prostor sdílený Evropany a založený na společném kulturním dědictví prostřednictvím rozvoje kulturní spolupráce mezi tvůrci, kulturními činiteli a kulturními institucemi zemí účastnících se programu s cílem podpořit utváření evropského občanství. Program umožňuje účast jiných než audiovizuálních odvětví kulturního průmyslu, zejména malých kulturních podniků, pokud tato odvětví vyvíjejí nevydělečnou kulturní činnost.
2. Zvláštní cíle programu jsou
 - a) posilovat nadnárodní mobilitu kulturních činitelů;
 - b) podporovat nadnárodní pohyb kulturních a uměleckých děl a produktů;
 - c) podporovat dialog mezi kulturami.

Článek 4**Oblasti činnosti**

1. Cílů programu se dosahuje prováděním následujících opatření popsaných v příloze:
 - a) podpora pro kulturní akce, a to:
 - projekty víceleté spolupráce,
 - opatření týkající se spolupráce,
 - zvláštní akce;
 - b) podpora pro subjekty působící v oblasti kultury na evropské úrovni;
 - c) podpora analytických prací, shromažďování a šíření informací a činností zaměřených na maximalizaci účinku projektů v oblasti evropské kulturní spolupráce a rozvoje evropské kulturní politiky.
2. Tato opatření se provádějí v souladu s přílohou.

Článek 5**Ustanovení týkající se třetích zemí**

1. Program je otevřený účasti těchto zemí:
 - a) zemí ESVO, které jsou členy EHP, v souladu s ustanoveními Dohody o EHP;
 - b) kandidátských zemí, které využívají předvstupní strategie pro přistoupení k Unii v souladu s obecnými zásadami, podmínkami a postupy pro účast těchto zemí na programech Společenství, stanovenými v rámcových dohodách;
 - c) zemí západního Balkánu v souladu s postupy stanovenými s těmito zeměmi v návaznosti na rámcové dohody o jejich účasti na programech Společenství.

Země uvedené v tomto odstavci se plně účastní programu, jsou-li splněny požadované podmínky a zaplacený dodatečné rozpočtové položky.

2. Na základě dodatečných rozpočtových položek a zvláštních postupů, které se stanoví, je program rovněž otevřený spolupráci s jinými třetími zeměmi, jež uzavřely se Společenstvím dohody o přidružení nebo o spolupráci obsahující ustanovení o kultuře.

Země západního Balkánu uvedené v odst. 1 písm. c), které si nepřejí využít výhod plné účasti na programu, mohou získat prospěch ze spolupráce na programu za podmínek stanovených v tomto odstavci.

Článek 6**Spolupráce s mezinárodními organizacemi**

Program umožňuje společnou činnost s mezinárodními organizacemi působícími v oblasti kultury, jako jsou UNESCO nebo Rada Evropy, na základě společných příspěvků a v souladu s pravidly platnými v jednotlivých institucích nebo organizacích pro provádění opatření uvedených v článku 4.

Článek 7**Doplňkovost s jinými nástroji Společenství**

Komise zajistí propojení mezi programem a jinými nástroji Společenství, zejména opatřeními přijatými v rámci strukturálních fondů a opatřeními v oblastech vzdělávání, odborné přípravy, výzkumu, informační společnosti, občanství, mládeže, sportu, jazyků, sociálního začlenění, vnějších vztahů EU a boje proti všem formám diskriminace.

Článek 8**Provedení**

1. Komise provádí akce Společenství, která jsou předmětem tohoto programu, v souladu s přílohou.
2. Postupem podle čl. 9 odst. 2 se přijímají tato opatření:
 - a) roční pracovní plán včetně priorit, kritérií výběru a postupů;
 - b) roční rozpočet a rozdělení finančních prostředků mezi jednotlivé akce programu;
 - c) postupy pro sledování a hodnocení programu;
 - d) finanční podpora, která má být poskytnuta Společenstvím podle čl. 4 odst. 1 písm. a) první odrážky: částky, doba trvání, rozdělení a příjemci.
3. Veškerá ostatní opatření nezbytná k provedení tohoto rozhodnutí se přijímají postupem podle čl. 9 odst. 3.

Článek 9**Výbor**

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 4 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES je dva měsíce.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 3 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.
4. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 10**Kulturní kontaktní místa**

1. Kulturní kontaktní místa ve smyslu oddílu I bodu 3.1 přílohy působí jako prováděcí subjekty pro šíření informací o programu na vnitrostátní úrovni, s ohledem na čl. 54 odst. 2 písm. c) a odst. 3 finančního nařízení.
2. Kulturní kontaktní místa musí splňovat tato kritéria:
 - a) disponovat dostatečným počtem pracovníků s odbornými a jazykovými schopnostmi, které jsou nutné pro práci v prostředí mezinárodní spolupráce,

- b) disponovat vhodnou infrastrukturou, zejména pokud se týká informačních a komunikačních technologií,
- c) působit ve správním rámci, který jim umožňuje úspěšné plnění úkolů a vylučuje jakýkoliv střet zájmů.

Článek 11**Finanční ustanovení**

1. Finanční podpora má formu grantů přidělovaných právníkům osobám. Podle čl. 114 odst. 1 finančního nařízení mohou být v některých případech granty přiděleny fyzickým osobám. Komise může rovněž fyzickým nebo právníkům osobám udělit ceny za akce nebo projekty provedené v rámci programu. V závislosti na povaze akce může být povoleno paušální financování nebo uplatnění sazeb jednotkových nákladů.
2. Komise může podle charakteristiky příjemců a povahy akcí rozhodnout, zda je lze osvobodit od ověřování odborné způsobilosti a kvalifikace, které jsou vyžadovány k uskutečnění navrhované akce nebo pracovního programu.
3. Granty nebo ceny mohou být uděleny na konkrétní činnosti v rámci projektu evropských hlavních měst kultury jmenovaných v souladu s rozhodnutím č. 1419/1999/ES.

Článek 12**Příspěvek k jiným cílům Společenství**

- Program přispívá k posílení průřezových cílů Evropského společenství zejména tím, že
- a) prosazuje základní zásadu svobody projevu;
 - b) podporuje lepší povědomí významu přispívání k trvalému rozvoji;
 - c) usiluje o prosazování vzájemného porozumění a tolerance v rámci Evropské unie;
 - d) přispívá k odstranění veškeré diskriminace založené na pohlaví, rase nebo etnickém původu, náboženském vyznání nebo světovém názoru, zdravotním postižení, věku nebo sexuální orientaci.

Zvláštní pozornost je věnována soudržnosti a doplňkovosti programu s politikami Společenství v oblasti kulturní spolupráce se třetími zeměmi.

Článek 13**Sledování a hodnocení**

1. Komise zajišťuje pravidelné sledování programu ve vztahu k jeho cílům. Výsledky procesu sledování a hodnocení se berou v úvahu při provádění programu.

Sledování zahrnuje zejména vypracování zpráv uvedených v odst. 3 písm. a) a c).

Zvláštní cíle programu mohou být na základě výsledků zpráv o sledování přezkoumány postupem podle článku 251 Smlouvy.

2. Komise zajistí pravidelné vnější a nezávislé hodnocení programu.

3. Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů:

- a) do 31. prosince 2010 prozatímní hodnotící zprávu o dosažených výsledcích a o kvalitativních a kvantitativních hlediscích provádění programu;
- b) do 31. prosince 2011 sdělení o pokračování programu;
- c) do 31. prosince 2015 následnou hodnotící zprávu.

Článek 14

Přechodná ustanovení

Akce zahájené před 31. prosincem 2006 na základě rozhodnutí č. 508/2000/ES nebo č. 792/2004/ES se nadále až do svého ukončení řídí uvedenými rozhodnutími.

Výbor zřízený článkem 5 rozhodnutí č. 508/2000/ES se nahrazuje výborem uvedeným v článku 9 tohoto rozhodnutí.

Článek 15

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ve Štrasburku dne 12. prosince 2006.

Za Evropský parlament

předseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu

předseda nebo předsedkyně

M. PEKKARINEN

PŘÍLOHA

I. POPIS ČINNOSTÍ A AKCÍ

1. První oblast: podpora pro kulturní akce

1.1 Projekty víceleté spolupráce

Program podporuje dlouhodobé a strukturované projekty kulturní spolupráce s cílem spojovat konkrétní schopnosti a odborné znalosti kulturních subjektů z celé Evropy. Účelem této podpory je pomoci těmto projektům spolupráce v počátcích jejich činnosti a ve fázi vytváření vlastní struktury nebo ve fázi jejich zeměpisného rozšíření. Záměrem je vést tyto projekty k tomu, aby si vytvořily trvalé základy a aby dosáhly finanční nezávislosti.

Na každém projektu spolupráce se musí podílet nejméně šest subjektů ze šesti různých zemí účastnících se programu. Jeho účelem je sdružovat různé subjekty z jednoho nebo více odvětví pro různé víceleté činnosti, které se mohou týkat jednoho odvětví nebo být průřezové povahy, avšak musí sledovat společný cíl.

Úkolem každého projektu spolupráce je uskutečňovat řadu strukturovaných víceletých kulturních činností. Tyto činnosti musejí probíhat po celou dobu financování ze strany Společenství. Musí sledovat alespoň dva ze tří zvláštních cílů uvedených v čl. 3 odst. 2. Přednost budou mít ty projekty spolupráce, které chtějí rozvíjet činnosti splňující všechny tři zvláštní cíle uvedené v daném článku.

Projekty spolupráce se vybírají na základě výzev k předkládání návrhů podle finančního nařízení. V této souvislosti se výběr provádí mimo jiné na základě uznaných odborných znalostí spoluorganizátorů v jejich oboru činnosti a jejich schopnosti zabezpečit finančně a provozně navrhované činnosti, na základě kvality těchto činností a na základě toho, do jaké míry jsou v souladu s obecným cílem a zvláštními cíli programu uvedenými v článku 3.

Projekty spolupráce musí být založeny na dohodě o spolupráci, tj. na společném dokumentu, který má právní formu v některé ze zúčastněných zemí a který je podepsán všemi spoluorganizátory.

Podpora Společenství nesmí přesáhnout 50 % rozpočtu projektu a je postupně snižována. Nesmí být vyšší než 500 000 EUR ročně na všechny činnosti projektů spolupráce. Tato podpora se poskytuje na dobu tří až pěti let.

Na tento druh podpory se pro ilustraci věnuje přibližně 32 % celkového rozpočtu přiděleného programu.

1.2 Opatření týkající se spolupráce

Program podporuje akce kulturní spolupráce odvětvové nebo průřezové povahy mezi evropskými subjekty. Upřednostňuje se tvořivost a inovace. Zvláště jsou podporovány akce, které se soustřeďují na hledání způsobů spolupráce s cílem jejich dlouhodobého rozvoje.

Každá akce musí být navržena a uskutečňována v rámci partnerství s nejméně třemi kulturními subjekty ze tří různých zúčastněných zemí, ať už se jedná o subjekty z jednoho nebo více odvětví či nikoliv.

Akce se vybírají na základě výzev k předkládání návrhů podle finančního nařízení. V této souvislosti se výběr provádí mimo jiné na základě uznaných odborných znalostí spoluorganizátorů a jejich schopnosti zabezpečit finančně a provozně navrhované činnosti, na základě kvality těchto činností a na základě toho, do jaké míry jsou v souladu s obecným cílem a zvláštními cíli programu uvedenými v článku 3.

Podpora Společenství nesmí přesáhnout 50 % rozpočtu projektu. Nesmí být nižší než 50 000 EUR a vyšší než 200 000 EUR. Tato podpora se poskytuje nejvýše po dobu 24 měsíců.

Podmínky stanovené pro tuto akci týkající se minimálního počtu subjektů nutného k předložení projektů i minimální a maximální částky podpory Společenství mohou být upraveny za účelem zohlednění zvláštních podmínek literárního překladu.

Na tento druh podpory se pro ilustraci věnuje přibližně 29 % celkového rozpočtu přiděleného programu.

1.3 Zvláštní akce

Program podporuje rovněž zvláštní akce. Tyto akce jsou zvláštní v tom, že by měly být značného rozměru a rozsahu, měly by směřovat k významným zájmům obyvatel Evropy a měla by pomoci zvýšit jejich vnímání přináležetosti ke stejnému společenství a jejich povědomí o kulturní rozmanitosti členských států a měly by přispět k dialogu mezi kulturami a mezi národy. Musejí se vztahovat alespoň na dva ze tří zvláštních cílů uvedených v článku 3.

Tyto zvláštní akce rovněž přispívají ke zviditelnění činnosti Společenství v oblasti kultury, jak uvnitř Evropské unie, tak mimo ni. Zároveň přispívají k lepšímu poznání bohatství a rozmanitosti evropské kultury.

Významná podpora bude poskytnuta projektu „Evropská hlavní města kultury“ s cílem napomoci provádění opatření zaměřených na zviditelnění Evropy a celoevropské kulturní spolupráce.

Zvláštní akce mohou mimo jiné zahrnovat udílení cen, které zviditelňují umělce, díla nebo kulturní či umělecké počiny, uvádí je ve známost za státními hranicemi a podporují tak mobilitu a výměny.

V této souvislosti lze rovněž poskytnout podporu spolupráci se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, jak je uvedeno v čl. 5 odst. 2 a v článku 6.

Výše uvedené příklady nepředstavují vyčerpávající seznam opatření, kterým by podpora v rámci této podoblasti programu mohla být poskytnuta.

Pravidla výběrového řízení pro zvláštní akce závisí na dotyčné akci. Financování se poskytuje na základě výzev k předkládání návrhů a nabídkových řízení, s výjimkou případů uvedených v člancích 54 a 168 finančního nařízení. Přihlíží se rovněž k tomu, jak každá akce naplňuje obecný cíl a zvláštní cíle programu uvedené v článku 3 tohoto rozhodnutí.

Podpora Společenství nesmí přesáhnout 60 % rozpočtu projektu.

Na tento druh podpory se pro ilustraci věnuje přibližně 16 % celkového rozpočtu přiděleného programu.

2. Druhá oblast: Podpora pro subjekty působící v oblasti kultury na evropské úrovni

Tento druh podpory má formu grantu na provozní náklady určeného ke spolufinancování výdajů spojených se stálým pracovním programem subjektu, jenž sleduje cíl obecného evropského zájmu v oblasti kultury nebo cíl stanovený v politice Unie v této oblasti.

Přijmou se opatření k tomu, aby tyto granty byly poskytovány na základě každoročních výzev k předkládání návrhů.

Na tuto oblast se pro ilustraci věnuje přibližně 10 % celkového rozpočtu přiděleného na daný program.

Podporu lze poskytnout subjektům podílejícím se na kulturní spolupráci jedním nebo více z těchto způsobů:

- zajišťováním zastoupení na úrovni Společenství,
- shromažďováním nebo šířením informací pro usnadnění kulturní spolupráce v rámci celého Evropského společenství,
- vytvářením sítí na evropské úrovni pro subjekty působící v oblasti kultury,
- účastí na projektech kulturní spolupráce nebo působením jakožto vyslanců evropské kultury.

Tyto subjekty musí mít skutečný evropský rozměr. V tomto ohledu musí své činnosti vykonávat na evropské úrovni, samy nebo ve formě různých koordinovaných sdružení, a jejich struktura (zapsaní členové) a činnosti musí mít potenciální vliv na úrovni Evropské unie nebo pokrývat alespoň sedm evropských zemí.

Tato oblast je přístupná subjektům podporovaným v rámci části 2 přílohy I rozhodnutí č. 792/2004/ES a rovněž všem ostatním subjektům působícím v oblasti kultury na evropské úrovni, pokud plní cíle stanovené v článku 3 tohoto rozhodnutí a splňují podmínky tohoto rozhodnutí.

Příjemci těchto grantů na provozní náklady jsou vybíráni na základě výzvy k předkládání návrhů. Vychází se přitom z porovnání pracovního programu subjektů s zvláštními cíli uvedenými v článku 3.

Výše grantu na provozní náklady poskytnutého v rámci této oblasti nesmí přesáhnout 80 % přípustných výdajů subjektu na rok, pro který je grant poskytnut.

3. **Třetí oblast: Podpora analytických prací, shromažďování a šíření informací a maximalizace účinku projektů v oblasti kulturní spolupráce**

Na tuto oblast se pro ilustraci věnuje přibližně 5 % celkového rozpočtu z přiděleného na daný program.

3.1 *Podpora kulturních kontaktních míst*

Za účelem cíleného a účinného šíření praktických informací o programu přímo na místě se stanoví podpora pro kulturní kontaktní místa. Tyto subjekty, působící na vnitrostátní úrovni, jsou zřizovány na základě dobrovolnosti v souladu s článkem 39 nařízení (ES, Euratom) č. 2342/2002.

Kulturní kontaktní místa mají za úkol

- propagovat program;
- usnadňovat přístup k programu a podporovat k účasti na jeho činnostech co nejvíce odborníků a subjektů z oblasti kultury prostřednictvím účinného šíření informací a rozvoje vhodných iniciativ vedoucích k vytvoření vlastních kontaktních sítí;
- zajišťovat účinné propojení s různými institucemi podporujícími odvětví kultury v členských státech, a tím přispívat k doplňkovosti mezi opatřeními přijatými v rámci programu a vnitrostátními podpůrnými opatřeními;
- případně poskytovat informace o dalších programech Společenství, které jsou otevřeny pro kulturní projekty.

3.2 *Podpora analytických prací v oblasti kulturní spolupráce*

Program podporuje provádění studií a analytických prací v oblasti evropské kulturní spolupráce a rozvoje evropské kulturní politiky. Cílem této podpory je zvýšit objem a kvalitu informací a údajů za účelem získání srovnávacích údajů a analýz o kulturní spolupráci na evropské úrovni, zejména s ohledem na mobilitu tvůrců a kulturních činitelů, pohyb uměleckých děl a uměleckých a kulturních produktů a dialog mezi kulturami.

V rámci této oblasti lze podpořit studie a analytické práce, které přispívají k obohacení poznatků o jevu celoevropské kulturní spolupráce a k vytvoření příznivého prostředí pro její rozvoj. Podporovány jsou zejména projekty zaměřené na shromažďování a analýzu statistických údajů.

3.3 *Podpora shromažďování a šíření informací a maximalizace účinku projektů v oblasti kulturní spolupráce*

Program podporuje shromažďování a šíření informací a činnosti zaměřené na maximalizaci účinku projektů prostřednictvím rozvoje internetového nástroje zaměřeného na potřeby kulturních pracovníků v oblasti celoevropské kulturní spolupráce.

Tento nástroj by měl umožnit výměnu zkušeností a osvědčených postupů a šíření informací týkajících se programu, jakož i celoevropské kulturní spolupráce v širším slova smyslu.

II. ŘÍZENÍ PROGRAMU

Finanční příděl programu může rovněž pokrývat výdaje týkající se přípravných, sledovacích, kontrolních, auditních a hodnotících činností, které jsou bezprostředně důležité pro řízení programu a plnění jeho cílů, zejména studií, jednání, informačních a publikačních akcí, výdajů souvisejících s počítačovými sítěmi zaměřenými na výměnu informací, jakož i všech ostatních výdajů na technickou a správní pomoc, kterou Komise případně využije k řízení programu.

III. KONTROLY A AUDITY

Pro projekty vybrané postupem podle čl. 11 odst. 2 bude vytvořen systém namátkových kontrol.

Příjemce grantu uchovává pro potřebu Komise veškeré doklady o uskutečněných výdajích po dobu pěti let ode dne poslední platby. Zajistí, aby byly Komisi v případě potřeby poskytnuty doklady, které uchovávají jeho partneři nebo členové.

Komise může nechat provést audit využití grantu, který provedou buď přímo její zaměstnanci, nebo jiný kvalifikovaný vnější subjekt podle jejího výběru. Tyto audity lze provádět po celou dobu trvání smlouvy a po dobu pěti let ode dne vyplacení zůstatku z grantu. Výsledky auditu mohou případně vést Komisi k tomu, že bude požadovat vrácení vyplacených částek.

Zaměstnanci Komise a vnější osoby pověřené Komisí mají zaručen odpovídající přístup do kanceláří příjemce a ke všem informacím, včetně informací v elektronické podobě, jež jsou potřeba k provádění auditů.

Účetní dvůr a Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) mají stejná práva jako Komise, zejména právo na přístup.

Za účelem ochrany finančních zájmů Společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem je Komise oprávněna v rámci tohoto programu provádět kontroly a inspekce na místě v souladu s nařízením Rady (Euratom, ES) č. 2185/96⁽¹⁾. V případě potřeby provede šetření OLAF na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999⁽²⁾.

IV. INFORMACE, KOMUNIKACE A ČINNOST ZAMĚŘENÁ NA MAXIMALIZACI ÚČINKU PROJEKTŮ

1. Komise

Komise může organizovat semináře, konference nebo setkání s cílem usnadnit provádění programu a může vykonávat informační, publikační, propagační a jiné činnosti zaměřené na maximalizaci účinku projektů, jakož i sledování a hodnocení programu. Takové činnosti mohou být financovány pomocí grantů nebo prostřednictvím zadávání veřejných zakázek, nebo mohou být organizovány a financovány přímo Komisí.

2. Kontaktní místa

Komise a členské státy dobrovolně organizují a zlepšují vzájemnou výměnu informací užitečných pro provádění programu prostřednictvím kulturních kontaktních míst působících na vnitrostátní úrovni jako prováděcí subjekty podle čl. 54 odst. 2 písm. c) a odst. 3 finančního nařízení.

3. Členské státy

Aniž je dotčen článek 87 Smlouvy, mohou členské státy v případě potřeby zavést plány na podporu individuální mobility kulturních činitelů, aby se tak vyřešila jejich nízká účast na programu. Tato podpora se může uskutečnit formou cestovních grantů pro kulturní subjekty, které by usnadnily přípravnou fázi nadnárodních kulturních projektů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽²⁾ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.

V. ROZDĚLENÍ CELKOVÉHO ROZPOČTU

Rozdělení ročního rozpočtu programu

	Procento rozpočtu
Oblast 1 (podpora pro kulturní akce)	Přibližně 77 %
— projekty víceleté spolupráce	Přibližně 32 %
— opatření týkající se spolupráce	Přibližně 29 %
— zvláštní akce	Přibližně 16 %
Oblast 2 (podpora pro subjekty působící v oblasti kultury na evropské úrovni)	Přibližně 10 %
Oblast 3 (podpora analytických prací, shromažďování a šíření informací)	Přibližně 5 %
Provozní výdaje celkem	Přibližně 92 %
Řízení programu	Přibližně 8 %

Uvedené procentní hodnoty jsou pouze orientační a mohou být změněny výborem uvedeným v článku 9 postupem podle čl. 9 odst. 2.

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2006/116/ES**ze dne 12. prosince 2006****o době ochrany autorského práva a určitých práv s ním souvisejících****(kodifikované znění)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 47 odst. 2 a články 55 a 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 93/98/EHS ze dne 29. října 1993 o harmonizaci doby ochrany autorského práva a určitých práv s ním souvisejících ⁽³⁾ byla podstatně změněna ⁽⁴⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by měla být uvedená směrnice kodifikována.

(2) Bernská úmluva o ochraně literárních a uměleckých děl a Mezinárodní úmluva o ochraně výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a záznamů rozhlasových organizací (Římská úmluva) stanovují pouze minimální dobu ochrany práv, ke kterým se vztahují, přičemž smluvními státy poskytnou možnost, aby tyto doby prodloužily. Určité členské státy tuto možnost využily. Určité členské státy navíc k Římské úmluvě dosud nepřistoupily.

(3) V důsledku toho existují rozdíly mezi vnitrostátními právními předpisy, které upravují dobu ochrany autorského práva a práv s ním souvisejících, které brání volnému pohybu zboží a služeb a narušují soutěž na společném trhu. Proto by s přihlédnutím k hladkému fungování vnitřního trhu měly být harmonizovány právní předpisy členských států, aby se doby ochrany v celém Společenství sjednotily.

(4) Je důležité vymezit nejen dobu ochrany jako takovou, ale také určitá prováděcí ustanovení, jako je den, od kterého se doba ochrany počítá.

(5) Ustanoveními této směrnice by nemělo být dotčeno použití čl. 14bis odst. 2 písm. b), c) a d) a odst. 3 Bernské úmluvy členskými státy.

(6) Minimální doba ochrany stanovená Bernskou úmluvou, a to život autora a 50 let po jeho smrti, byla zamýšlena tak, aby poskytla ochranu autorovi a prvním dvěma generacím jeho potomků. Průměrná délka života ve Společenství se prodloužila do té míry, že tato doba není dostatečná k tomu, aby pokryla dvě generace.

(7) Některé členské státy poskytly dobu ochrany delší než 50 let po smrti autora, aby vyrovnaly vliv světových válek na využití autorových děl.

(8) K ochraně práv souvisejících zavedly některé členské státy dobu ochrany 50 let po oprávněném vydání nebo oprávněném sdělení veřejnosti.

(9) Diplomatická konference konaná pod záštitou Světové organizace pro duševní vlastnictví (WIPO) v prosinci roku 1996 vedla k přijetí Smlouvy WIPO o výkonech výkonných umělců a o zvukových záznamech, která se zabývá ochranou výkonných umělců a výrobců zvukových záznamů. Tato smlouva významně aktualizuje mezinárodní ochranu souvisejících práv.

(10) Zachování nabytých práv je jednou z obecných právních zásad chráněných právním řádem Společenství. Proto doby ochrany autorského práva a práv s ním souvisejících zavedené právem Společenství nemohou mít za následek snížení ochrany, kterou nositelé práv ve Společenství před vstupem v platnost směrnice 93/98/EHS požívali. Za účelem zachování dopadů přechodných opatření na minimální úrovni a umožnění řádného fungování vnitřního trhu, by doba ochrany měla být stanovena na delší lhůtu.

(11) Úroveň ochrany práva autorského a práv s ním souvisejících by měla být zvýšena, protože tato práva jsou pro duševní tvorbu zásadní. Jejich ochrana také zajišťuje udržení a vývoj tvořivosti v zájmu autorů, kulturních odvětví, spotřebitelů a společnosti jako celku.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 26. října 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 12. října 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 30. listopadu 2006.

⁽³⁾ Úř. věst. L 290, 24.11.1993, s. 9. Směrnice ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES (Úř. věst. L 167, 22.6.2001, s. 10).

⁽⁴⁾ Viz přílohu I část A.

- (12) Za účelem zavedení vysoké úrovně ochrany, která bude současně splňovat požadavky vnitřního trhu a uspokojovat potřebu zavést právní prostředí, které bude napomáhat k harmonickému rozvoji literární a umělecké tvorby ve Společenství, by měla být doba ochrany autorského práva harmonizována na 70 let po smrti autora nebo 70 let poté, co byla oprávněně sdělena veřejnosti a u práv souvisejících 50 let po události, od které lhůta běží.
- (13) Souborná díla jsou chráněna podle čl. 2 odst. 5 Bernské úmluvy, pokud na základě jejich výběru a uspořádání jejich obsahu tvoří duševní výtvor. Tato díla jsou chráněna jako taková, aniž je dotčeno autorské právo ke každé součásti, která tvoří součást takového souborného díla. Proto může být zvláštní doba ochrany použita na díla, která tvoří součást souborného díla.
- (14) Ve všech případech, kdy je jedna nebo více fyzických osob identifikována jako autor, by měla být doba ochrany počítána od jejich smrti. Otázka autorství celého díla nebo jeho části je skutkovou otázkou, o které mají rozhodovat vnitrostátní soudy.
- (15) Doba ochrany by měla být počítána od 1. ledna roku, který následuje po příslušné události tak, jak je uvedeno v Bernské a Římské úmluvě.
- (16) Ochrana fotografií je v členských státech upravena rozdílně. Fotografické dílo je ve smyslu Bernské úmluvy považováno za původní dílo, pokud se jedná o autorův vlastní duševní výtvor, který odráží jeho osobnost, přičemž se neberou v úvahu žádná jiná kritéria, například hodnota nebo účel. Ochrana ostatních fotografií by měly upravovat vnitrostátní právní předpisy.
- (17) Za účelem zabránění rozdílům v době ochrany týkající se souvisejících práv je nezbytné stanovit stejný časový bod, od kterého se počítá doba v celém Společenství. Výkon, záznam, přenos a oprávněně sdělení veřejnosti, to znamená prostředky, kterými se předmět práva souvisejícího s právem autorským stává obecně vnímatelný osobám všemi příslušnými způsoby, by měly být vzaty v úvahu pro výpočet doby ochrany bez ohledu na zemi, kde se tento výkon, záznam, přenos, oprávněně vydání nebo oprávněně sdělení veřejnosti uskutečňuje.
- (18) Práva vysílacích organizací k jejich vysílání by neměla být časově neomezená, ať již jde o vysílání po drátě nebo bezdrátové vysílání, pomocí kabelu nebo prostřednictvím družice. Je proto nezbytné, aby doba ochrany běžela pouze od prvního přenosu konkrétního vysílání. Tomuto ustanovení je třeba rozumět tak, že vylučuje, aby nová doba běžela v případech, kdy vysílání je totožné s předešlým vysíláním.
- (19) Členské státy by měly mít volnost zachovat nebo zavést jiná práva související s právem autorským, zejména pokud jde o ochranu kritických a vědeckých vydání. Za účelem zajištění transparentnosti na úrovni Společenství je však nezbytné, aby členské státy, které zavádějí nová práva související s právem autorským, o nich uvědomily Komisi.
- (20) Mělo by se jasně stanovit, že se tato směrnice nevztahuje na osobnostní práva.
- (21) U děl, jejichž zemí původu je ve smyslu Bernské úmluvy třetí země a jejichž autor není státním příslušníkem členského státu Společenství, by se mělo použít srovnání dob ochrany za předpokladu, že doba přiznávaná ve Společenství nesmí být delší, než je doba stanovená v této směrnici.
- (22) Pokud nositel práv, který není státním příslušníkem členského státu Společenství, má nárok na ochranu podle mezinárodních smluv, měla by doba ochrany souvisejících práv být stejná jako doba stanovená touto směrnicí. Nesmí však být delší než doba, která je stanovena třetí zemí, které je nositel práv státním příslušníkem.
- (23) Srovnání dob ochrany v členských státech by se nemělo dostat do konfliktu s jejich mezinárodními závazky.
- (24) Členské státy by měly mít volnost přijmout ustanovení o výkladu, změnách a dalším plnění smluv o využívání chráněných děl a jiných předmětů, které byly uzavřeny před prodloužením doby ochrany vyplývajícím z této směrnice.
- (25) Úcta k nabytým právům a oprávněná očekávání tvoří součást právního řádu Společenství. Členské státy mohou zejména stanovit, že za určitých okolností nemusí autorské právo a práva s ním související, která se podle této směrnice obnoví, zavazovat k placení osoby, které v dobré víře přikročily k využívání děl v době, kdy taková díla byla volná.
- (26) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic ve vnitrostátním právu a jejich použitelnost stanovených v příloze I části B,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Trvání autorského práva

1. Práva autora literárního nebo uměleckého díla ve smyslu článku 2 Bernské úmluvy trvají po dobu autorova života a 70 let po jeho smrti bez ohledu na den, kdy bylo dílo oprávněně sděleno veřejnosti.

2. U díla spoluautorů se doba stanovená v odstavci 1 počítá od smrti posledního žijícího autora.

3. U anonymních děl či pseudonymních děl trvá doba ochrany 70 let od oprávněného sdělení díla veřejnosti. Pokud však autorem přijatý pseudonym nevzbuzuje žádné pochyby o jeho totožnosti, nebo pokud autor odhalí svou totožnost během doby uvedené v první větě, řídí se doba ochrany podle odstavce 1.

4. Pokud členský stát přijme zvláštní ustanovení o autorském právu pro díla kolektivní nebo o právnické osobě označené za nositele práv, počítá se doba ochrany podle ustanovení odstavce 3, s výjimkou případů, kdy fyzické osoby, které vytvořily dílo jako takové, jsou označeny jako takové ve verzích díla, které byly sděleny veřejnosti. Tímto odstavcem nejsou dotčena práva identifikovaných autorů, jejichž identifikovatelné příspěvky jsou obsaženy v takových dílech, na jejichž příspěvky se odstavec 1 nebo 2 vztahuje.

5. V případě, že dílo je vydáno ve svazcích, po částech, číslech nebo epizodách a doba ochrany běží od doby, kdy dílo bylo oprávněně sděleno veřejnosti, běží doba ochrany pro každou takovou část samostatně.

6. V případech děl, u kterých se doba ochrany nepočítá od smrti autora nebo autorů, a která nebyla oprávněně sdělena veřejnosti v průběhu sedmdesáti let od jejich vytvoření, ochrana skončí.

Článek 2

Kinematografická a audiovizuální díla

1. Hlavní režisér kinematografického nebo audiovizuálního díla se považuje za jeho autora nebo jednoho z autorů. Členské státy mohou označit i jiné spoluautory.

2. Doba ochrany kinematografických nebo audiovizuálních děl končí 70 let po smrti poslední z těchto žijících osob, bez ohledu na skutečnost, zda jsou tyto osoby označeny za spoluautory: hlavního režiséra, autora scénáře, autora dialogu a skladatele hudby, která byla zvláště vytvořena pro užití v kinematografickém nebo audiovizuálním díle.

Článek 3

Trvání práv souvisejících s právem autorským

1. Práva výkonných umělců uplynou za 50 let ode dne podání výkonu. Pokud je však záznam výkonu oprávněně vydán nebo oprávněně sdělen veřejnosti v průběhu této doby, uplynou práva za 50 let ode dne, kdy došlo k prvnímu takovému vydání nebo prvnímu takovému sdělení veřejnosti, a to podle toho, která událost nastane dříve.

2. Práva výrobců zvukových záznamů uplynou za 50 let po pořízení záznamu. Pokud je však zvukový záznam oprávněně vydán v průběhu této doby, uvedená práva uplynou za 50 let ode

dne, kdy došlo k prvnímu takovému vydání. Pokud během doby uvedené v první větě nedojde k žádnému oprávněnému vydání a pokud byl během této doby zvukový záznam oprávněně sdělen veřejnosti, uvedená práva uplynou za 50 let ode dne, kdy došlo k prvnímu takovému sdělení veřejnosti.

Tento odstavec však nemůže mít za účinek obnovení ochrany práv výrobců zvukových záznamů, která po uplynutí ochranné lhůty, jež jim byla přiznána podle čl. 3 odst. 2 směrnice 93/98/EHS ve znění před změnou provedenou směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, nebyla již chráněna ke dni 22. prosince 2002.

3. Práva výrobců prvotního záznamu filmu uplynou za 50 let od pořízení záznamu. Pokud však byl film v průběhu této doby oprávněně vydán nebo oprávněně sdělen veřejnosti, potom práva uplynou za 50 let ode dne prvního takového vydání nebo prvního sdělení veřejnosti, a to podle toho, která z těchto skutečností nastane dříve. „Filmem“ se rozumí kinematografické nebo audiovizuální dílo nebo pohyblivé obrazové sekvence bez ohledu na to, zda jsou doprovázeny zvukem či nikoliv.

4. Práva vysílacích organizací uplynou za 50 let ode dne prvního vysílání, ať již jde o vysílání po drátě nebo bezdrátové vysílání, pomocí kabelu nebo prostřednictvím družice.

Článek 4

Ochrana dosud nezveřejněných děl

Každá osoba, která po uplynutí autorskoprávní ochrany poprvé oprávněně vydá nebo oprávněně sdělí veřejnosti dosud nezveřejněné dílo, požívá ochrany na úrovni majetkových práv autorských. Doba ochrany takových práv trvá 25 let ode dne, kdy bylo dílo oprávněně vydáno nebo oprávněně sděleno veřejnosti.

Článek 5

Kritická a vědecká vydání

Členské státy mohou chránit kritická a vědecká vydání děl, která se stala z hlediska práva autorského volná. Maximální doba ochrany takových práv činí 30 let ode dne, kdy bylo takové vydání poprvé oprávněně vydáno.

Článek 6

Ochrana fotografií

Fotografie, které jsou původní v tom smyslu, že jsou autorovým vlastním duševním výtvořem, jsou chráněny podle článku 1. Na rozhodování o jejich způsobilosti k ochraně se nepoužijí žádná další kritéria. Členské státy mohou stanovit i ochranu ostatních fotografií.

Článek 7

Ochrana ve vztahu ke třetí země

1. Pokud je zemí původu díla ve smyslu Bernské úmluvy třetí země a autor díla není státním příslušníkem členského státu Společenství, uplyne doba ochrany poskytovaná členskými státy v den, kdy uplyne ochrana přiznávaná v zemi původu díla, nemůže však být delší, než je doba stanovená v článku 1.

2. Doba ochrany stanovená v článku 3 se vztahuje také na nositele práv, kteří nejsou státními příslušníky členského státu Společenství, pokud jim členské státy ochranu poskytují. Aniž jsou dotčeny mezinárodní závazky členských států, doba ochrany přiznávaná členskými státy však uplyne nejpozději v den uplynutí ochrany přiznávané v zemi, které je nositel práv státním příslušníkem, a nesmí být delší než doba stanovená v článku 3.

3. Členské státy, které k 29. říjnu 1993 přiznaly, zejména v souladu s jejich mezinárodními závazky, delší dobu ochrany, než je ta, která vyplývá z ustanovení odstavců 1 a 2, mohou zachovat tuto ochranu až do uzavření mezinárodních smluv o době ochrany autorského práva nebo práv s ním souvisejících.

Článek 8

Počítání dob

Doby stanovené v této směrnici se počítají od 1. ledna roku následujícího po události, od které běží.

Článek 9

Osobnostní práva

Tato směrnice se nedotýká předpisů členských států upravujících osobnostní práva.

Článek 10

Přechodná ustanovení

1. Pokud doba ochrany, která je delší než odpovídající doba stanovená v této směrnici, již začala běžet v členském státě k 1. červenci 1995, nezpůsobí tato směrnice zkrácení doby ochrany v uvedeném členském státě.

2. Doba ochrany stanovená v této směrnici se vztahuje na všechna díla a předměty ochrany, které byly chráněny alespoň v jednom členském státě v den uvedený v odstavci 1 podle vnitrostátních předpisů o autorském právu nebo právech s ním souvisejících, nebo které splňují podmínky ochrany podle směrnice [Rady 92/100/EHS ze dne 19. listopadu 1992 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem] ⁽¹⁾.

3. Touto směrnici nejsou dotčena žádná využívání uskutečněná přede dnem uvedeným v odstavci 1. Členské státy přijmou nezbytná ustanovení zejména na ochranu práv nabytých třetími osobami.

4. Členské státy nejsou povinny používat čl. 2 odst. 1 na kinematografická nebo audiovizuální díla, která byla vytvořena před 1. červencem 1994.

Článek 11

Oznámení a sdělení

1. Členské státy oznámí Komisi bez odkladu všechny návrhy právních předpisů týkajících se zavedení nových souvisejících práv včetně hlavních důvodů pro jejich zavedení a zamýšlenou dobu ochrany.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 12

Zrušující ustanovení

Směrnice 93/98/EHS se zrušuje, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic ve vnitrostátním právu a jejich použitelnost stanovených v příloze I části B.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 13

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 346, 27.11.1992, s. 61. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2001/29/ES.

Článek 14

Ve Štrasburku, 12. prosince 2006.

Určení

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda nebo předsedkyně*

Tato směrnice je určena členskými státy.

J. BORRELL FONTELLES

M. PEKKARINEN

PŘÍLOHA I

ČÁST A

Zrušená směrnice a její následné změny

Směrnice Rady 93/98/EHS
(Úř. věst. L 290, 24.11.1993, s. 9)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES
(Úř. věst. L 167, 22.6.2001, s. 10)

Pouze čl. 11 odst. 2

ČÁST B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu a použitelnost

(uvedené v článku 12)

Směrnice	Lhůta pro provedení	Datum použitelnosti
93/98/EHS	1. července 1995 (články 1 až 11)	19. listopadu 1993 (článek 12) nejpozději 1. července 1997, pokud se týče čl. 2 odst. 1 (čl. 10 odst. 5)
2001/29/ES	22. prosince 2002	

PŘÍLOHA II
SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 93/98/EHS	Tato směrnice
Články 1 až 9	Články 1 až 9
Čl. 10 odst. 1 až 4	Čl. 10 odst. 1 až 4
Čl. 10 odst. 5	—
Článek 11	—
Článek 12	Čl. 11 odst. 1
Čl. 13 odst. 1 první pododstavec	—
Čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec	—
Čl. 13 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 11 odst. 2
Čl. 13 odst. 2	—
—	Článek 12
—	Článek 13
Článek 14	Článek 14
—	Příloha I
—	Příloha II

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2006/118/ES

ze dne 12. prosince 2006

o ochraně podzemních vod před znečištěním a zhoršováním stavu

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾ s ohledem na společný návrh schválený dohodovacím výborem dne 28. listopadu 2006,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podzemní vody jsou cenným přírodním zdrojem, který by měl být chráněn před zhoršováním stavu a před chemickým znečištěním. To je důležité zejména z hlediska ekosystémů závislých na podzemních vodách a při využívání podzemních vod k zabezpečování vody pro lidskou spotřebu.
- (2) Podzemní vody jsou nejcitlivějším a v Evropské unii největším sladkovodním zdrojem, a především také hlavním zdrojem pro zásobování veřejnosti pitnou vodou v mnoha oblastech.
- (3) Podzemní vody ve vodních útvech využívaných k odběru pitné vody nebo uvažovaných k takovému využití v budoucnu je nutno chránit tak, aby se zamezilo zhoršování kvality těchto vodních útvarů, a to s cílem snížit stupeň úpravy potřebný pro výrobu pitné vody, v souladu s čl. 7 odst. 2 a 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky ⁽⁴⁾.
- (4) Jedním z cílů rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. června 2002 o Šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí ⁽⁵⁾ je dosažení

úrovně jakosti vody, která nemá vážný dopad na lidské zdraví a životní prostředí, ani pro ně nepředstavuje riziko.

- (5) V zájmu ochrany životního prostředí jako celku a lidského zdraví zvláště se musí zamezit nežádoucím koncentracím škodlivých znečišťujících látek v podzemních vodách, předcházet jim nebo je snižovat.
- (6) Směrnice 2000/60/ES obsahuje obecná ustanovení pro ochranu a zachování podzemních vod. Podle článku 17 uvedené směrnice je třeba přijmout opatření k předcházení a omezování znečišťování podzemních vod, včetně kritérií pro hodnocení dobrého chemického stavu podzemních vod a kritérií pro zjišťování významného a trvalého vzestupného trendu a pro definování počátku změny trendu.
- (7) Vzhledem k nezbytnosti dosažení konzistentních úrovní ochrany podzemních vod je třeba zavést normy jakosti a prahové hodnoty a vytvořit metodiky založené na společném přístupu, aby existovala kritéria pro hodnocení chemického stavu útvarů podzemních vod.
- (8) Normy jakosti pro dusičnany, přípravky na ochranu rostlin a biocidy by měly být stanoveny jako kritéria Společenství pro hodnocení chemického stavu útvarů podzemních vod a měl by být zajištěn soulad se směrnicí Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů ⁽⁶⁾, směrnicí Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh ⁽⁷⁾ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh ⁽⁸⁾.
- (9) Ochrana podzemních vod může v některých oblastech vyžadovat změnu zemědělských nebo lesnických postupů, což může vést ke ztrátě příjmů. Společná zemědělská politika upravuje mechanismy financování k provádění opatření k dodržení norem Společenství, zejména prostřednictvím nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova ⁽⁹⁾. Pokud jde

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 30.4.2004, s. 40.⁽²⁾ Úř. věst. C 109, 30.4.2004, s. 29.⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 28. dubna 2005 (Úř. věst. C 45 E, 23.2.2006, s. 15), společný postoj Rady ze dne 23. ledna 2006 (Úř. věst. C 126 E, 30.5.2006, s. 1) a postoj Evropského parlamentu ze dne 13. června 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku). Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. prosince 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 11. prosince 2006.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1. Směrnice ve znění rozhodnutí č. 2455/2001/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2001, s. 1).⁽⁵⁾ Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.⁽⁶⁾ Úř. věst. L 375, 31.12.1991, s. 1. Směrnice ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).⁽⁷⁾ Úř. věst. L 230, 19.8.1991, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2006/85/ES (Úř. věst. L 293, 24.10.2006, s. 3).⁽⁸⁾ Úř. věst. L 123, 24.4.1998, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2006/50/ES (Úř. věst. L 142, 30.5.2006, s. 6).⁽⁹⁾ Úř. věst. L 277, 21.10.2005, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 1463/2006 (Úř. věst. L 277, 9.10.2006, s. 1).

- o opatření na ochranu podzemních vod, bude odpovědností členských států, aby si zvolily své priority a projekty.
- (10) Ustanovení pro chemický stav podzemních vod se nevztahují na přirozeně se vyskytující vysoké úrovně látek nebo iontů nebo jejich ukazatelů, obsažené v útvaru podzemních vod nebo v přidružených útvarech povrchových vod vlivem zvláštních hydrogeologických podmínek, které nespádají pod definici znečištění. Nevztahují se ani na dočasné prostorově omezené změny směru toku a chemického složení, které nejsou považovány za vniky.
- (11) Měla by být stanovena kritéria pro zjišťování významných a trvale vzestupných trendů koncentrace znečišťujících látek a pro definování počátku změny trendu s přihlédnutím k pravděpodobnosti nepříznivých účinků na související vodní ekosystémy nebo závislé suchozemské ekosystémy.
- (12) Členské státy by měly pokud možno využívat statistické postupy, pokud odpovídají mezinárodním normám a přispívají k dlouhodobé srovnatelnosti výsledků monitorování mezi členskými státy.
- (13) V souladu s čl. 22 odst. 2 třetí odrážkou směrnice 2000/60/ES má být směrnice Rady 80/68/EHS ze dne 17. prosince 1979 o ochraně podzemních vod před znečištěním některými nebezpečnými látkami ⁽¹⁾ zrušena s účinkem od 22. prosince 2013. Je nezbytné zajistit pokračování ochrany stanovené směrnicí 80/68/EHS, pokud jde o opatření zaměřená na předcházení přímým i nepřímým vstupům znečišťujících látek do podzemních vod nebo jejich omezování.
- (14) Je nezbytné rozlišovat mezi nebezpečnými látkami, jejichž vstupu je třeba zabránit, a jinými znečišťujícími látkami, jejichž vstupy by měly být omezeny. Při určování nebezpečných a ostatních látek, které představují skutečné nebo možné riziko znečištění, by se měla využívat příloha VIII směrnice 2000/60/ES, v níž je uveden seznam hlavních znečišťujících látek týkajících se vodního prostředí.
- (15) Opatření k předcházení a omezování vstupu znečišťujících látek do útvarů podzemních vod využívaných k odběru vody určené pro lidskou spotřebu nebo uvažovaných pro tento účel v budoucnosti, uvedená v čl. 7 odst. 1 směrnice 2000/60/ES, by měla v souladu s čl. 7 odst. 2 uvedené směrnice zahrnovat taková opatření, jež jsou nezbytná pro zajištění toho, aby za použitého režimu úpravy vody a v souladu s právními předpisy Společenství splňovala upravená voda požadavky směrnice Rady 98/83/ES ze dne 3. listopadu 1998 o jakosti vody určené k lidské spotřebě ⁽²⁾. Tato opatření mohou rovněž v souladu s čl. 7 odst. 3 směrnice 2000/60/ES zahrnovat zřízení ochranných pásem o rozsahu, který příslušný vnitrostátní orgán považuje za nezbytný pro ochranu dodávek pitné vody, členskými státy. Ochranné pásmo může zahrnovat celé území členského státu.
- (16) V zájmu zajištění konzistentní ochrany podzemních vod by měly členské státy, které sdílejí útvary podzemních vod, koordinovat své činnosti, co se týče monitorování, stanovení prahových hodnot a určování příslušných nebezpečných látek.
- (17) Spolehlivé a srovnatelné metody monitorování podzemních vod jsou důležitým nástrojem pro hodnocení kvality podzemních vod a také pro výběr nejhodnějších opatření. Podle čl. 8 odst. 3 a článku 20 směrnice 2000/60/ES lze přijmout normalizované metody analýzy a monitorování stavu vod a v případě potřeby pokyny pro provádění, včetně monitorování.
- (18) Za určitých okolností by členské státy měly mít možnost udělit výjimky z opatření na předcházení vstupu znečišťujících látek do podzemních vod nebo jeho omezování. Veškeré výjimky by měly být založeny na průhledných kritériích a měly by být podrobně uvedeny v plánech povodí.
- (19) Měl by se analyzovat dopad různých prahových hodnot pro podzemní vody, které si stanoví členské státy, na úroveň ochrany životního prostředí a na fungování vnitřního trhu.
- (20) Pro získání lepších kritérií zajišťujících kvalitu a ochranu ekosystémů podzemních vod by měly být provedeny výzkumné práce. Pokud to bude nutné, bude při provádění nebo revizi této směrnice brán na takto získané poznatky zřetel. Tyto výzkumné práce, jakož i rozšiřování poznatků, zkušeností a výsledků výzkumu je třeba podporovat a financovat.
- (21) Je nezbytné stanovit přechodná opatření, která se použijí v období mezi dnem provedení této směrnice a dnem zrušení směrnice 80/68/EHS.
- (22) Směrnice 2000/60/ES stanoví požadavek na kontroly, včetně požadavku na předchozí povolení umělé infiltrace nebo doplňování útvarů podzemních vod za předpokladu, že využívání zdroje neohrozí dosažení environmentálních cílů stanovených pro zdroj nebo infiltrovaný nebo doplněný útvar podzemních vod.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 20, 26.1.1980, s. 43. Směrnice ve znění směrnice 91/692/EHS (Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁽²⁾ Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 32. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003.

(23) Směrnice 2000/60/ES obsahuje v čl. 11 odst. 2 a v části B přílohy VI o programu opatření demonstrativní seznam doplňkových opatření, která si mohou členské státy vybrat a přijmout je jako součást programu opatření, mimo jiné

- právní nástroje,
- správní nástroje a
- sjednané environmentální dohody.

(24) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.

(25) Použití regulativního postupu s kontrolou je nezbytné zejména v případě opatření s obecnou působností, jejichž účelem je změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, mimo jiné zrušením některých takových prvků nebo doplněním této směrnice o nové jiné než podstatné prvky,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Účel

1. Tato směrnice stanoví specifická opatření uvedená v čl. 17 odst. 1 a 2 směrnice 2000/60/ES s cílem zajistit předcházení a kontrolu znečišťování podzemních vod. K těmto opatřením patří zejména

- a) kritéria pro hodnocení dobrého chemického stavu podzemních vod a
- b) kritéria pro zjišťování a změnu významných a trvalých vzestupných trendů a pro definování počátku změny trendu.

2. Tato směrnice rovněž doplňuje ustanovení již obsažená ve směrnici 2000/60/ES o zamezení nebo omezení vstupu znečišťujících látek do podzemních vod a má za cíl bránit zhoršování stavu všech útvarů podzemních vod.

Článek 2

Definice

Vedle definic uvedených v článku 2 směrnice 2000/60/ES se pro účely této směrnice rozumí:

- 1) „normou jakosti podzemní vody“ norma environmentální kvality vyjádřená jako koncentrace určité znečišťující látky nebo skupiny znečišťujících látek anebo hodnota ukazatele

⁽¹⁾ Úř. věst. C 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

znečištění v podzemní vodě, která by neměla být překročena z důvodu ochrany lidského zdraví a životního prostředí;

- 2) „prahovou hodnotou“ norma jakosti podzemní vody stanovená členskými státy v souladu s článkem 3;
- 3) „významným a trvalým vzestupným trendem“ jakékoli statisticky a z hlediska životního prostředí významné zvýšení koncentrace znečišťující látky nebo skupiny znečišťujících látek anebo hodnoty ukazatele znečištění v podzemní vodě, u něhož byla změna trendu identifikována jako nezbytná v souladu s článkem 5;
- 4) „vstupem znečišťující látky do podzemní vody“ přímé nebo nepřímé zavedení znečišťující látky do podzemních vod v důsledku lidské činnosti;
- 5) „úrovni pozadí“ koncentrace látky nebo hodnota ukazatele, která odpovídá nulové či velmi nízké antropogenní změně ve srovnání s nenarušenými podmínkami;
- 6) „výchozí úroveň“ průměrná hodnota naměřená alespoň v referenčních letech 2007 a 2008 na základě monitorovacích programů prováděných podle článku 8 směrnice 2000/60/ES nebo, v případě látek identifikovaných po uplynutí uvedených referenčních let, v průběhu prvního období, pro něž je dostupné reprezentativní období monitorovacích údajů.

Článek 3

Kritéria pro hodnocení chemického stavu podzemních vod

1. Pro účely hodnocení chemického stavu útvaru nebo skupiny útvarů podzemních vod podle oddílu 2.3 přílohy V směrnice 2000/60/ES používají členské státy tato kritéria:

- a) normy jakosti podzemní vody uvedené v příloze I;
- b) prahové hodnoty, které mají členské státy stanovit postupem podle části A přílohy II pro znečišťující látky, skupiny znečišťujících látek a ukazatele znečištění přispívající na jejich území k označení útvarů nebo skupin útvarů podzemních vod za rizikové, s přihlédnutím alespoň k seznamu obsaženému v části B přílohy II.

Prahové hodnoty pro dobrý chemický stav podzemních vod jsou založeny na ochraně útvarů podzemních vod v souladu s částí A body 1, 2 a 3 přílohy II, se zvláštním ohledem na jejich dopady na přilehlé povrchové vody a pozemní ekosystémy a mokřady, jež na nich závisí, a na vztahy s nimi, a berou mimo jiné v úvahu antropogenní toxikologické a ekotoxikologické poznatky.

2. Prahové hodnoty mohou být stanoveny na celostátní úrovni, na úrovni oblasti povodí nebo části mezinárodní oblasti povodí, která se nachází na území členského státu, nebo na úrovni útvaru či skupiny útvarů podzemních vod.

3. Členské státy zajistí, aby stanovení prahových hodnot pro útvary podzemních vod, o něž se dělí dva nebo více členských států, a pro útvary podzemních vod, v jejichž rámci proudí podzemní vody přes hranici členského státu, bylo mezi dotýcnými členskými státy koordinováno v souladu s čl. 3 odst. 4 směrnice 2000/60/ES.

4. Přesahuje-li útvar nebo skupina útvarů podzemních vod území Společenství, usiluje dotýcný členský stát či státy o stanovení prahových hodnot ve spolupráci s dotýcnou třetí zemí nebo třetími zeměmi v souladu s čl. 3 odst. 5 směrnice 2000/60/ES.

5. Členské státy poprvé stanoví prahové hodnoty podle odst. 1 písm. b) do 22. prosince 2008.

Veškeré stanovené prahové hodnoty se zveřejní v plánech povodí, které mají být spolu se souhrnem údajů uvedených v části C přílohy II této směrnice předloženy podle článku 13 směrnice 2000/60/ES.

6. Členské státy za účelem ochrany lidského zdraví a životního prostředí změní seznam prahových hodnot v případech, kdy nové informace o znečišťujících látkách, skupinách znečišťujících látek nebo ukazatelích znečištění naznačují, že by měla být stanovena prahová hodnota pro další látku nebo změněna stávající prahová hodnota či opětovně zavedena prahová hodnota, která byla předtím ze seznamu vyškrtnuta.

Prahové hodnoty lze ze seznamu vyškrtnout, není-li již dotýcný útvar podzemních vod kvůli příslušným znečišťujícím látkám, skupinám znečišťujících látek nebo ukazatelům znečištění rizikový.

Veškeré takové změny seznamu prahových hodnot se oznamují v rámci pravidelného přezkumu plánů povodí.

7. Komise zveřejní do 22. prosince 2009 zprávu na základě informací poskytnutých členskými státy podle odstavce 5.

Článek 4

Postup hodnocení chemického stavu podzemních vod

1. Členské státy používají při hodnocení chemického stavu útvaru podzemních vod postup podle odstavce 2. Ve vhodných případech mohou členské státy při provádění tohoto postupu sdružit útvary podzemních vod do skupin v souladu s přílohou V směrnice 2000/60/ES.

2. Chemický stav útvaru nebo skupiny útvarů podzemních vod se považuje za dobrý, pokud

a) odpovídající výsledky monitorování prokazují, že podmínky stanovené v tabulce 2.3.2 přílohy V směrnice 2000/60/ES jsou splněny, nebo

b) hodnoty norem jakosti pro podzemní vody uvedené v příloze I a příslušné prahové hodnoty stanovené podle článku 3 a přílohy II nejsou překročeny na žádném z monitorovacích míst daného útvaru nebo dané skupiny útvarů podzemních vod, nebo

c) hodnota normy jakosti podzemní vody nebo prahová hodnota je překročena na jednom či více monitorovacích místech, ale náležité šetření podle přílohy III potvrdí, že

i) na základě hodnocení podle bodu 3 přílohy III nejsou koncentrace znečišťujících látek převyšující normy jakosti pro podzemní vody nebo prahové hodnoty považovány za takové, které představují významné riziko pro životní prostředí, s případným přihlédnutím k rozsahu postižení útvaru podzemních vod;

ii) jsou splněny ostatní podmínky pro dobrý chemický stav podzemních vod uvedené v tabulce 2.3.2 přílohy V směrnice 2000/60/ES v souladu s bodem 4 přílohy III této směrnice;

iii) pro útvary podzemních vod určené v souladu s čl. 7 odst. 1 směrnice 2000/60/ES jsou splněny požadavky čl. 7 odst. 3 uvedené směrnice v souladu s bodem 4 přílohy III této směrnice;

iv) způsoblost útvaru pozemních vod nebo jakéhokoli útvaru ze skupiny útvarů podzemních vod k využití lidmi nebyla znečištěním významně narušena.

3. Výběr monitorovacích míst podzemních vod musí vyhovovat požadavkům oddílu 2.4 přílohy V směrnice 2000/60/ES, podle níž se navrhnou tak, aby poskytla souvislý a vyčerpávající přehled o chemickém stavu podzemních vod a aby poskytla reprezentativní monitorovací údaje.

4. Členské státy zveřejní přehled hodnocení chemického stavu podzemních vod v plánech povodí podle článku 13 směrnice 2000/60/ES.

Součástí tohoto přehledu sestaveného na úrovni oblastí povodí nebo části mezinárodní oblasti povodí, která se nachází na území členského státu, je rovněž vysvětlení způsobu, jak byly při závěrečném hodnocení zohledněny případy překročení norem jakosti podzemní vody nebo prahových hodnot na jednotlivých monitorovacích místech.

5. Je-li útvar podzemních vod v souladu s odst. 2 písm. c) klasifikován jako útvar, jehož chemický stav je dobrý, přijmou

členské státy opatření podle článku 11 směrnice 2000/60/ES, která mohou být nutná k ochraně vodních ekosystémů, suchozemských ekosystémů a využití podzemních vod lidmi závislých na části útvary zastoupené monitorovacím místem nebo místy, kde byla překročena hodnota normy jakosti pro podzemní vody nebo prahová hodnota.

Článek 5

Identifikace významného a trvalého vzestupného trendu a definování počátku změny trendu

1. Členské státy identifikují každý významný a trvalý vzestupný trend, pokud jde o koncentrace znečišťujících látek nebo skupin znečišťujících látek anebo hodnoty ukazatelů znečištění zjištěné v útvarech nebo ve skupinách útvarů podzemních vod, které byly označeny za rizikové, a v souladu s přílohou IV definují počátek změny tohoto trendu.

2. Trendy, které představují významné riziko z hlediska poškození jakosti vodních nebo suchozemských ekosystémů, lidského zdraví nebo skutečných nebo možných legitimních způsobů využití vodního prostředí, členské státy v souladu s částí B přílohy IV změny na základě programu opatření uvedeného v článku 11 směrnice 2000/60/ES za účelem postupného snižování znečištění podzemních vod a předcházení zhoršování stavu.

3. V souladu s částí B bodem 1 přílohy IV definují členské státy na základě zjištěného trendu a s ním souvisejícího rizika pro životní prostředí počátek změny trendu jako procentní podíl úrovně norem jakosti pro podzemní vody stanovené v příloze I a prahových hodnot stanovených podle článku 3.

4. V plánech povodí, které mají být předloženy podle článku 13 směrnice 2000/60/ES, členské státy shrnou,

a) jak přispělo hodnocení trendů z jednotlivých monitorovacích míst v rámci útvaru nebo skupiny útvarů podzemních vod k identifikaci významného a trvalého vzestupného trendu, pokud jde o koncentraci nějaké znečišťující látky, nebo jeho změny, v souladu s přílohou V oddílem 2.5 uvedené směrnice a

b) důvody počátku změny trendu definované podle odstavce 3.

5. Je-li nutné hodnotit dopad stávajících kontaminačních mraků v útvarech podzemních vod, které mohou ohrozit dosažení cílů stanovených v článku 4 směrnice 2000/60/ES, a zejména kontaminačních mraků pocházejících z bodových zdrojů znečištění a kontaminované půdy, provedou členské státy dodatečná hodnocení trendů identifikovaných znečišťujících látek, aby ověřily, zda se tyto mraky z kontaminovaných míst nešíří, nezhoršují chemický stav útvaru nebo skupiny útvarů podzemních vod a nepředstavují riziko pro lidské zdraví a životní prostředí. Výsledky těchto hodnocení se shrnou v plánech povodí, které mají být předloženy podle článku 13 směrnice 2000/60/ES.

Článek 6

Opatření pro zamezení nebo omezení vstupu znečišťujících látek do podzemních vod

1. Pro dosažení cíle, jímž je zamezení nebo omezení vstupu znečišťujících látek do podzemních vod, stanoveného v čl. 4 odst. 1 písm. b) bodě i) směrnice 2000/60/ES, zajistí členské státy, aby program opatření stanovený v souladu s článkem 11 uvedené směrnice zahrnoval

a) veškerá nezbytná opatření k zamezení vstupu jakýchkoli nebezpečných látek do podzemních vod, aniž jsou dotčeny odstavce 2 a 3. Při určování těchto látek by se členské státy měly zaměřit především na nebezpečné látky patřící do skupin znečišťujících látek uvedených v bodech 1 až 6 přílohy VIII směrnice 2000/60/ES a na látky patřící do skupin znečišťujících látek uvedených v bodech 7 až 9 uvedené přílohy, jsou-li tyto látky považovány za nebezpečné;

b) ohledně znečišťujících látek uvedených v příloze VIII směrnice 2000/60/ES, které nejsou považovány za nebezpečné, a ohledně jakýchkoli dalších znečišťujících látek neklasifikovaných jako nebezpečné a neuvedených ve zmíněné příloze, které podle členských států představují stávající nebo možné riziko znečištění, veškerá opatření nutná k omezení vstupu znečišťujících látek do podzemních vod, aby se zajistilo, že tento vstup nezpůsobí zhoršení ani významný a trvalý vzestupný trend, pokud jde o koncentrace znečišťujících látek v podzemních vodách. Při těchto opatřeních je třeba zohlednit alespoň osvědčené postupy, včetně osvědčených ekologických postupů a nejlepších dostupných technik stanovených v příslušných právních předpisech Společenství.

Za účelem stanovení opatření uvedených v písmenech a) nebo b) mohou členské státy jako první krok určit okolnosti, za nichž se na znečišťující látky uvedené v příloze VIII směrnice 2000/60/ES, zejména základní kovy a jejich sloučeniny uvedené v bodě 7 zmíněné přílohy, pohlíží jako na nebezpečné nebo nikoli nebezpečné.

2. Vstup znečišťujících látek z difúzních zdrojů znečištění ovlivňující chemické složení podzemních vod se bere v úvahu, kdykoli to je technicky možné.

3. Aniž jsou dotčeny jakékoli přísnější požadavky jiných právních předpisů Společenství, mohou členské státy vyjmout z opatření požadovaných v odstavci 1 vstup znečišťujících látek, který je

a) výsledkem přímého vypouštění povoleného podle čl. 11 odst. 3 písm. j) směrnice 2000/60/ES;

b) podle příslušných orgánů v tak malém množství a koncentraci, že lze vyloučit jakékoli současné i budoucí nebezpečí

zhoršení jakosti souvisejících podzemních vod;

Článek 8

Technická přizpůsobení

- c) důsledkem havárií nebo mimořádných okolností přírodního původu, které nebylo možné rozumně předvídat, odvrátit ani zmírnit;
- d) výsledkem umělé infiltrace nebo doplňování útvarů podzemních vod povoleného podle čl. 11 odst. 3 písm. f) směrnice 2000/60/ES;
- e) příslušnými orgány považován za takový, jemuž nebylo možné technicky zamezit ani jej omezit bez užití

1. Části A a C přílohy II a přílohy III a IV mohou být změněny s ohledem na vědecký a technický pokrok regulativním postupem s kontrolou podle čl. 9 odst. 2, s přihlédnutím k období přezkumu a aktualizace plánů povodí uvedených v čl. 13 odst. 7 směrnice 2000/60/ES.

2. Část B přílohy II lze změnit regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 9 odst. 2 za účelem doplnění nových znečišťujících látek nebo ukazatelů.

Článek 9

Postup projednávání ve výboru

- i) opatření, která by vedla ke zvýšenému ohrožení lidského zdraví nebo kvality životního prostředí jako celku, nebo
- ii) nepřiměřeně nákladných opatření k odstranění množství znečišťujících látek z kontaminovaného horninového prostředí nebo půdního podloží, případně k použití jiného způsobu regulace jejich pronikání; anebo

1. Komisi je nápomocen výbor.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se regulativní postup s kontrolou stanovený v čl. 5a odst. 1 až 4 a článku 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 10

Přezkum

- f) důsledkem zákroků týkajících se povrchových vod mimo jiné za účelem zmírnění účinku povodní a období sucha a za účelem správy vod a vodních cest, a to rovněž na mezinárodní úrovni. Tyto činnosti, včetně uvolňování, bagrování, přemísťování a ukládání sedimentů v povrchových vodách, se provádějí v souladu s obecně závaznými pravidly a případně s povoleními a oprávněními udělovanými na základě těchto pravidel vydaných za tímto účelem členskými státy, za podmínky, že tento vstup neohrožuje dosahování environmentálních cílů stanovených pro dotyčné vodní útvary v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice 2000/60/ES.

Aniž je dotčen článek 8, přezkoumá Komise do 16. ledna 2013 a poté každých šest let přílohy I a II této směrnice. Na základě tohoto přezkumu případně předloží postupem podle článku 251 Smlouvy návrhy na změnu přílohy I nebo II. Při přezkumu a při vypracovávání návrhů Komise zohlední všechny důležité informace, mezi něž mohou patřit výsledky monitorovacích programů prováděných podle článku 8 směrnice 2000/60/ES, výzkumných programů Společenství nebo doporučení Vědeckého výboru pro zdravotní a environmentální rizika, členských států, Evropského parlamentu, Evropské agentury pro životní prostředí, evropských podnikatelských organizací a evropských organizací pro ochranu životního prostředí.

Článek 11

Hodnocení

Výjimky podle písmen a) až f) lze použít pouze tehdy, pokud příslušné orgány členských států zjistí, že je prováděno účinné monitorování dotyčných útvarů podzemních vod podle bodu 2.4.2 přílohy V směrnice 2000/60/ES nebo jiné vhodné monitorování.

4. Příslušné orgány členských států vedou seznam výjimek podle odstavce 3, aby je mohly na požádání oznámit Komisi.

Zpráva Komise podle čl. 18 odst. 1 směrnice 2000/60/ES v případě podzemních vod zahrnuje hodnocení fungování této směrnice ve vztahu k jiným souvisejícím právním předpisům v oblasti životního prostředí, včetně souladu s nimi.

Článek 7

Přechodná ustanovení

V období od 16. ledna 2009 do 22. prosince 2013 zohlední každý nový povolovací postup podle článků 4 a 5 směrnice 80/68/EHS požadavky uvedené v člincích 3, 4 a 5 této směrnice.

Článek 12

Provedení

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 16. ledna 2009. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 13

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 14

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku 12. prosince 2006.

Za Evropský parlament

předseda

J. BORELL FONTELLES

Za Radu

předseda nebo předsedkyně

M. PEKKARINEN

PŘÍLOHA I

NORMY JAKOSTI PODZEMNÍ VODY

1. Pro účely hodnocení chemického stavu podzemních vod v souladu s článkem 4 jsou tyto normy jakosti podzemní vody normami jakosti uvedenými v tabulce 2.3.2 v příloze V směrnice 2000/60/ES a stanovenými v souladu s článkem 17 uvedené směrnice.

Znečišťující látka	Normy jakosti
Dusičnany	50 mg/l
Účinné látky v pesticidech včetně jejich významných metabolitů, produktů rozkladu a reakčních produktů ⁽¹⁾	0,1 µg/l 0,5 µg/l (celkem) ⁽²⁾

⁽¹⁾ „Pesticidy“ se rozumějí přípravky na ochranu rostlin ve smyslu článku 2 směrnice 91/414/EHS a biocidní přípravky ve smyslu článku 2 směrnice 98/8/ES.

⁽²⁾ „Celkem“ znamená úhrn všech jednotlivých pesticidů, které byly zjištěny a jejichž množství bylo změřeno během monitorovacího postupu, včetně jejich významných metabolitů, produktů rozkladu a reakčních produktů.

2. Výsledky uplatnění norem jakosti pro pesticidy způsobem stanoveným pro účely této směrnice nejsou dotčeny výsledky postupů pro hodnocení rizik požadované směrnicí 91/414/EHS nebo směrnicí 98/8/ES.
3. Pokud se u daného útvaru podzemních vod předpokládá, že by normy jakosti pro podzemní vody mohly zmařit dosažení environmentálních cílů týkajících se souvisejících útvarů povrchových vod uvedených v článku 4 směrnice 2000/60/ES nebo vést k významnému zhoršení ekologické nebo chemické kvality těchto útvarů nebo k významnému poškození suchozemských ekosystémů, které jsou na útvaru podzemních vod přímo závislé, zavedou se přísnější prahové hodnoty v souladu s článkem 3 a přílohou II této směrnice. Programy a opatření vztahující se k této prahové hodnotě se uplatňují rovněž pro činnosti spadající do oblasti působnosti směrnice 91/676/EHS.

PŘÍLOHA II

**PRAHOVÉ HODNOTY PRO LÁTKY ZNEČIŠŤUJÍCÍ PODZEMNÍ VODY A PRO UKAZATELE ZNEČIŠTĚNÍ
PODZEMNÍCH VOD**

Část A

Pokyny pro stanovení prahových hodnot členskými státy v souladu s článkem 3

Členské státy stanoví pro všechny znečišťující látky a ukazatele znečištění prahové hodnoty, na jejichž základě jsou, v souladu s charakterizací provedenou v souladu s článkem 5 směrnice 2000/60/ES, útvary nebo skupiny útvarů podzemních vod označovány za rizikové z hlediska nedosažení dobrého chemického stavu podzemních vod.

Prahové hodnoty se stanoví takovým způsobem, že pokud výsledky monitorování na reprezentativním monitorovacím místě přesáhnou prahové hodnoty, naznačí to, že hrozí možnost, že není splněna jedna či více podmínek dobrého chemického stavu podzemních vod podle čl. 4 odst. 2 písm. c) bodů ii), iii) a iv).

Při stanovování prahových hodnot zohlední členské státy tyto pokyny:

- 1) Určení prahových hodnot by mělo vycházet z těchto faktorů:
 - a) rozsah vzájemného působení mezi podzemními vodami a souvisejícími vodními ekosystémy a závislými suchozemskými ekosystémy;
 - b) narušení skutečných nebo možných legitimních způsobů využití nebo funkcí podzemních vod;
 - c) veškeré znečišťující látky, na jejichž základě se útvary podzemních vod označují za rizikové, s přihlédnutím k minimálnímu seznamu stanovenému v části B;
 - d) hydrogeologické charakteristiky, včetně informací o úrovních pozadí a vodní bilanci.
- 2) Určení prahových hodnot by mělo přihlídnout i k původu znečišťujících látek, jejich možnému přirozenému výskytu, jejich toxicitě a tendenci se rozptylovat, jejich perzistenci a jejich bioakumulačnímu potenciálu.
- 3) Pokud dojde ke zvýšení úrovně pozadí u látek nebo iontů nebo jejich ukazatelů na základě přirozených hydrogeologických příčin, je třeba zohlednit tyto úrovně pozadí u daného útvaru podzemních vod při stanovení prahových hodnot.
- 4) Určení prahových hodnot by mělo využít kontrolního mechanismu pro shromážděné údaje, který by se měl opírat o hodnocení kvality údajů, analytické úvahy a úrovně pozadí pro látky, které se mohou vyskytovat jak přirozeně, tak v důsledku lidských činností.

Část B

Minimální seznam znečišťujících látek a jejich ukazatelů, pro něž musí členské státy zvážit stanovení prahových hodnot v souladu s článkem 3

1. Látky, ionty nebo ukazatele, které se mohou vyskytovat jak přirozeně, tak v důsledku lidských činností

Arsen

Kadmium

Olovo

Rtuť

Amonium

Chlorid

Sířany

2. Uměle vyráběné syntetické látky

Trichlorethylen

Tetrachlorethylen
3. Parametry ukazující na zasolování nebo jiné vniky ⁽¹⁾

Vodivost

Část C

Informace, které mají členské státy poskytnout ohledně znečišťujících látek a jejich ukazatelů, pro něž byly stanoveny prahové hodnoty

Členské státy shrnou v plánech povodí předložených v souladu s článkem 13 směrnice 2000/60/ES způsob uplatnění postupu podle části A této přílohy.

Pokud je to možné, sdělí členské státy zejména

- a) informace o počtu útvarů nebo skupin útvarů podzemních vod označených za rizikové a o znečišťujících látkách a ukazatelích znečištění, které k tomuto označení přispívají, včetně zjištěných koncentrací nebo hodnot;
- b) informace o každém z útvarů podzemních vod označeném za rizikový, zejména o velikosti vodních útvarů, o vztazích mezi útvary podzemních vod a souvisejícími povrchovými vodami a přímo závislými suchozemskými ekosystémy a v případě přirozeně se vyskytujících látek o úrovních přirozeného pozadí v útvarech podzemních vod;
- c) prahové hodnoty, které platí na celostátní úrovni nebo na úrovni oblasti povodí nebo části mezinárodní oblasti povodí, jež se nachází na území členského státu, nebo na úrovni útvaru či skupiny útvarů podzemních vod;
- d) vztah mezi prahovými hodnotami a
 - i) v případě přirozeně se vyskytujících látek zjištěnými úrovněmi pozadí,
 - ii) cíli environmentální kvality a jinými normami pro ochranu vod platnými na vnitrostátní úrovni, na úrovni Společenství nebo na mezinárodní úrovni a
 - iii) veškerými důležitými informacemi ohledně toxikologie, ekotoxikologie, perzistence a bioakumulačního potenciálu znečišťujících látek a jejich tendence se rozptylovat.

⁽¹⁾ Pokud jde o koncentrace solí v důsledku lidských činností, mohou se členské státy rozhodnout stanovit prahové hodnoty jak pro síran a chlorid, tak i pro vodivost.

PŘÍLOHA III

HODNOCENÍ CHEMICKÉHO STAVU PODZEMNÍCH VOD

1. Hodnocení s cílem určit chemický stav útvaru nebo skupiny útvarů podzemních vod bude provedeno u všech útvarů nebo skupin útvarů podzemních vod, které byly označeny za rizikové, a to pro všechny znečišťující látky, které přispívají k takovému označení útvaru nebo skupiny útvarů podzemních vod.
2. Při provádění šetření podle čl. 4 odst. 2 písm. c) členské státy zohlední
 - a) informace shromážděné v rámci charakterizace, která má být provedena v souladu s článkem 5 směrnice 2000/60/ES a s oddíly 2.1, 2.2 a 2.3 přílohy II uvedené směrnice;
 - b) výsledky z monitorovací sítě podzemních vod získané v souladu s oddílem 2.4 přílohy V směrnice 2000/60/ES a
 - c) veškeré další důležité informace, včetně srovnání aritmetického průměru roční koncentrace dotyčných znečišťujících látek na jednom monitorovacím místě s normami jakosti pro podzemní vody stanovenými v příloze I a prahovými hodnotami stanovenými členskými státy podle článku 3 a přílohy II.
3. Za účelem prošetření, zda jsou splněny podmínky dobrého chemického stavu podzemních vod uvedené v čl. 4 odst. 2 písm. c) bodech i) a iv), členské státy ve vhodných a nutných případech a na základě náležitých shrnutí výsledků monitorování, případně za pomoci odhadů koncentrace na základě koncepčního modelu útvaru nebo skupiny útvarů podzemních vod, předběžně odhadnou, do jaké míry převýší aritmetický průměr roční koncentrace znečišťující látky normu jakosti pro podzemní vody nebo prahovou hodnotu.
4. Za účelem prošetření, zda jsou splněny podmínky dobrého chemického stavu podzemních vod uvedené v čl. 4 odst. 2 písm. c) bodech ii) a iii), členské státy ve vhodných a nutných případech a na základě náležitých výsledků monitorování a vhodného koncepčního modelu útvaru podzemních vod hodnotí
 - a) dopad znečišťujících látek na útvar podzemních vod;
 - b) množství a koncentrace znečišťujících látek, které jsou transportovány nebo existuje pravděpodobnost, že by mohly být transportovány, z útvaru podzemních vod do souvisejících povrchových vod nebo do přímo závislých suchozemských ekosystémů;
 - c) pravděpodobný vliv množství a koncentrací znečišťujících látek transportovaných do souvisejících povrchových vod a přímo závislých suchozemských ekosystémů;
 - d) rozsah zasolování a jiných vniků do útvaru podzemních vod a
 - e) ohrožení, které znečišťující látky v útvaru podzemních vod představují pro jakost vody, jež je nebo má být získávána z útvaru podzemních vod k lidské spotřebě.
5. Členské státy zobrazí chemický stav útvaru nebo skupiny útvarů podzemních vod na mapách podle oddílů 2.4.5 a 2.5 přílohy V směrnice 2000/60/ES. Kromě toho členské státy na těchto mapách v odpovídajících případech pokud možno vyznačí veškerá monitorovací místa, kde jsou normy jakosti pro podzemní vody nebo prahové hodnoty překročeny.

PŘÍLOHA IV

IDENTIFIKACE A ZMĚNA VÝZNAMNÉHO A TRVALÉHO VZESTUPNÉHO TRENDU

ČÁST A

Identifikace významného a trvalého vzestupného trendu

Členské státy identifikují významné a trvalé vzestupné trendy ve všech útvarech nebo skupinách útvarů podzemních vod, které jsou označeny za rizikové v souladu s přílohou II směrnice 2000/60/ES, při zohlednění těchto požadavků:

- 1) v souladu s oddílem 2.4 přílohy V směrnice 2000/60/ES se monitorovací program sestaví tak, aby odhalil významné a trvalé vzestupné trendy, pokud jde o koncentrace znečišťujících látek identifikovaných podle článku 3 této směrnice;
- 2) základem identifikace významných a trvalých vzestupných trendů je tento postup:
 - a) četnost monitorování a umístění monitorovacích míst se zvolí tak, aby byly splněny tyto požadavky:
 - i) poskytování informací nutných k zajištění toho, že tyto vzestupné trendy bude s dostatečnou přesností a spolehlivostí možno odlišit od přírodního kolísání;
 - ii) umožnění dostatečně včasné identifikace těchto vzestupných trendů, aby bylo možné provést opatření s cílem zabránit ekologicky významným zhoršení jakosti podzemních vod nebo je alespoň v maximální možné míře zmírnit. Tato identifikace se pokud možno poprvé provede do roku 2009 s přihlédnutím ke stávajícím údajům v souvislosti se zprávou o identifikaci trendů v rámci prvního plánu povodí podle článku 13 směrnice 2000/60/ES, a poté vždy alespoň jednou za šest let;
 - iii) zohlednění fyzikálních a chemických současných charakteristik útvaru podzemních vod, včetně podmínek proudění podzemních vod, rychlosti jejich obnovy a doby filtrace půdou nebo podložím;
 - b) použité metody monitorování a analýzy jsou v souladu s mezinárodními zásadami pro kontrolu jakosti, případně též s CEN nebo vnitrostátními normalizovanými metodami, aby byla zajištěna stejná odborná kvalita a srovnatelnost získaných údajů;
 - c) hodnocení se zakládá na statistické metodě, například regresní analýze, k analýze trendů v časové řadě na jednotlivých monitorovacích místech;
 - d) aby se předešlo zkreslení při identifikaci trendů, přiřazuje se, s výjimkou celkových pesticidů, všem výsledkům měření pod mezí stanovitelnosti hodnota odpovídající poloviční hodnotě horní meze stanovitelnosti prokázané v časové řadě;
- 3) při identifikaci významných a trvalých vzestupných trendů, pokud jde o koncentrace látek, které se vyskytují jak přirozeně, tak v důsledku lidských činností, se přihlédne k výchozím úrovním, a pokud existují, k údajům shromážděným před začátkem monitorovacího programu, s cílem podat zprávu o identifikaci trendů v rámci prvního plánu povodí uvedeného v článku 13 směrnice 2000/60/ES.

ČÁST B

Počátek změny trendu

Členské státy změny identifikované významné a trvalé vzestupné trendy podle článku 5 při zohlednění těchto požadavků:

- 1) provádění opatření za účelem změny významných a trvalých vzestupných trendů bude zahájeno tehdy, dosáhne-li koncentrace znečišťující látky 75 % hodnot ukazatelů norem jakosti pro podzemní vody uvedených v příloze I a prahových hodnot stanovených podle článku 3, ledaže by
 - a) bylo nutné dřívější zahájení, aby opatření ke změně trendu mohla co nejhospodárněji zamezit jakémukoli ekologicky významnému zhoršení jakosti podzemních vod, nebo je alespoň co nejvíce zmírnit,

- b) bylo odůvodněno jiné zahájení v případech, kdy je kvůli mezi detekce nemožné zjistit trend odpovídající 75 % hodnoty ukazatelů, nebo
- c) rychlost zvyšování a možnost změny trendu byly takové, že i pozdější zahájení opatření ke změně trendu by stále umožňovalo velmi hospodárně zamezit jakémukoli ekologicky významnému zhoršení jakosti podzemních vod nebo je alespoň v co největší míře zmírnit. Takovéto pozdější zahájení nesmí vést k jakémukoli zpoždění, pokud jde o dodržení lhůty cílů ochrany životního prostředí.

Pro činnosti, na něž se vztahuje směrnice 91/676/EHS, se počáteční bod pro provádění opatření na změnu významných a trvalých vzestupných trendů stanoví v souladu s uvedenou směrnicí a se směrnicí 2000/60/ES, a zejména při současném sledování environmentálních cílů v oblasti ochrany vod, jak jsou stanoveny v článku 4 směrnice 2000/60/ES;

- 2) jakmile je pro útvar podzemních vod, označený za rizikový v souladu s bodem 2.4.4 přílohy V směrnice 2000/60/ES a podle výše uvedeného bodu 1, stanoveno zahájení, nelze je změnit během šestiletého cyklu plánu povodí požadovaného v souladu s článkem 13 směrnice 2000/60/ES;
 - 3) změny trendu je třeba doložit, a to s přihlédnutím k příslušným monitorovacím opatřením obsaženým v části A bodě 2.
-

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2006/122/ES

ze dne 12. prosince 2006,

kteřou se po třicáté mění směrnice Rady 76/769/EHS o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se omezení uvádění na trh a používání některých nebezpečných látek a přípravků (perfluoroktansulfonáty)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Na základě údajů dostupných v červenci 2002 zpracovala Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) posouzení rizik. Z tohoto posouzení vyplývá, že perfluoroktansulfonáty (PFOS) jsou perzistentní, bioakumulativní a pro savce toxické, a jsou proto důvodem ke znepokojení.
- (2) Rizika, jež PFOS představují pro zdraví a životní prostředí, byla posouzena v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 793/93 ze dne 23. března 1993 o hodnocení a kontrole rizik existujících látek ⁽³⁾. Z posouzení rizik vyplynula potřeba snížit rizika pro zdraví a pro životní prostředí.
- (3) Byl konzultován Vědecký výbor pro zdraví a environmentální rizika (dále jen „výbor“). Výbor dospěl k závěru, že PFOS splňují kritéria, aby byly klasifikovány jako velmi perzistentní, velmi bioakumulativní a toxické. PFOS mají rovněž schopnost dálkového přenosu v životním prostředí a schopnost vyvolávat škodlivé důsledky, a splňují tak kritéria pro to, aby byly posuzovány jako perzistentní organické znečišťující látky podle Stockholmské úmluvy ⁽⁴⁾. Výbor zjistil potřebu dále vědecky posoudit rizika PFOS, zároveň však souhlasil s názorem, že mohou být nezbytná opatření ke snížení rizik, aby se zabránilo znovuzavedení dřívějších způsobů použití. Podle výboru se zdá, že stávající nezbytně nutné používání těchto látek v leteckém, polovodičovém a fotografickém průmyslu nepředstavuje pro životní prostředí nebo pro lidské zdraví významné riziko,

pokud je minimalizováno uvolňování do životního prostředí a expozice na pracovišti. Výbor souhlasí, že pokud jde o hasicí pěny, měla by být před přijetím konečného rozhodnutí posouzena zdravotní a environmentální rizika alternativních látek. Výbor rovněž souhlasí s omezením použití PFOS při pokovování, pokud nejsou k dispozici žádná jiná opatření, jež by bylo možné uplatnit za účelem snížení emisí v průběhu pokovování na významně nižší úroveň.

- (4) S cílem zajistit ochranu zdraví a životního prostředí se proto zdá být nezbytné, aby uvádění na trh a používání PFOS bylo omezeno. Účelem této směrnice je zahrnout hlavní oblasti rizik souvisejících s expozicí. Zdá se, že další, méně významná použití PFOS nepředstavují riziko, a proto jsou v současné době z právní úpravy vyloučena. Zvláštní pozornost by se však měla věnovat procesům pokovování používajícím PFOS, a proto je nezbytné snížit na minimum uvolňování PFOS z těchto procesů za použití nejlepších dostupných technik plně zohledňujících všechny příslušné informace obsažené v referenčním dokumentu nejlepších dostupných technik týkajícím se povrchové úpravy kovů a plastů a vypracovaném pro použití v rámci směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění ⁽⁵⁾. Členské státy by dále měly sestavit inventurní seznamy těchto použití, aby získaly informace o skutečně používaných a uvolňovaných množstvích.
- (5) Je rovněž zapotřebí, aby se za účelem ochrany životního prostředí omezení týkalo též polotovarů a výrobků obsahujících PFOS. Omezení by se mělo vztahovat na všechny produkty a výrobky, do nichž jsou PFOS záměrně přidávány, s přihlédnutím k tomu, že PFOS mohly být použity pouze v některých samostatných částech nebo při povrchové úpravě některých produktů a výrobků, jako jsou textilní výrobky. Omezení obsažená v této směrnici by se měla vztahovat pouze na nové produkty, a nikoli na produkty již používané nebo nabízené jako použité. S cílem zamezit dalším možným emisím vznikajícím při používání těchto produktů by však měly být zjištěny stávající zásoby náplní do pěnových hasicích přístrojů obsahujících PFOS a jejich další používání by mělo být povoleno pouze po omezené období.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 195, 18.8.2006, s. 10.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 25. října 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 11. prosince 2006.

⁽³⁾ Úř. věst. L 84, 5.4.1993, s. 1. Nařízení ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2006/507/ES ze dne 14. října 2004 o uzavření Stockholmské úmluvy o perzistentních organických znečišťujících látkách jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 209, 31.7.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 1).

- (6) Aby bylo skutečně zajištěno ukončení používání PFOS, měla by Komise přezkoumat každou odchylku podle této směrnice, pokud to nové informace o použití a o vyvinutých bezpečnějších alternativách odůvodňují. Zachování odchylky by mělo být povoleno pouze pro nezbytná použití za podmínky, že neexistují bezpečnější látky nebo technologie, jež jsou technicky a ekonomicky uskutečnitelné, a že v zájmu snížení emisí PFOS na minimum jsou použity nejlepší dostupné techniky.
- (7) Existuje podezření, že kyselina perfluoroktanová (PFOA) a její soli představují obdobný druh rizika jako perfluoroktansulfonáty (PFOS), a proto je nezbytné neustále sledovat probíhající činnosti v oblasti posuzování rizik a dostupnost bezpečnějších alternativ a určit, jaká opatření na snížení rizik, včetně případného omezení uvádění na trh a používání, by měla být v rámci Evropské unie přijata.
- (8) Směrnice 76/769/EHS⁽¹⁾ by měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (9) Cílem této směrnice je zavést v souvislosti s PFOS harmonizovaná ustanovení, což by napomohlo ochraně vnitřního trhu a současně zajištění vysoké úrovně ochrany lidského zdraví a životního prostředí, jak požaduje článek 95 Smlouvy.
- (10) Touto směrnicí nejsou dotčeny právní předpisy Společenství, kterými se stanoví minimální požadavky na ochranu zaměstnanců, jako je směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci⁽²⁾ a z ní vycházející samostatné směrnice, zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/37/ES ze dne 29. dubna 2004 o ochraně zaměstnanců před riziky spojenými s expozicí karcinogenům nebo mutagenům při práci (šestá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice Rady 89/391/EHS) (kodifikované znění)⁽³⁾ či směrnice Rady 98/24/ES ze dne 7. dubna 1998 o bezpečnosti a ochraně zdraví zaměstnanců před riziky spojenými s chemickými činiteli používanými při práci (čtrnáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS)⁽⁴⁾,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Příloha I směrnice 76/769/EHS se mění v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2

1. Členské státy do 27. prosince 2007 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů spolu s tabulkou obsahující srovnání mezi jejich ustanoveními a ustanoveními této směrnice.

Budou tyto předpisy používat od 27. června 2008.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 12. prosince 2006.

Za Evropský parlament
předseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu
předseda

M. PEKKARINEN

⁽¹⁾ Úř. věst. L 262, 27.9.1976, s. 201. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/90/ES (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 28).

⁽²⁾ Úř. věst. L 183, 29.6.1989, s. 1. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003.

⁽³⁾ Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 50.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 131, 5.5.1998, s. 11. Směrnice ve znění aktu o přistoupení z roku 2003.

PŘÍLOHA

V příloze I směrnice 76/769/EHS se doplňuje nový bod, který zní:

<p>„52. Perfluoroktansulfonáty (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, kovová sůl (O-M+), halogenid, amid a jiné deriváty, včetně polymerů)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Nesmějí se uvádět na trh ani používat jako látka nebo složka přípravků v koncentraci 0,005 hmotnostního procenta nebo vyšší. 2. Nesmějí se uvádět na trh v polotovarech nebo výrobcích ani v jejich částech, dosahuje-li koncentrace PFOS vypočtená na základě hmotnosti částí obsahujících PFOS, jež jsou z hlediska struktury nebo mikrostruktury samostatné, hodnoty 0,1 hmotnostního procenta nebo vyšší, nebo, v případě textilních výrobků nebo jiných povlakovaných materiálů, je-li množství PFOS rovno $1 \mu\text{g}/\text{m}^2$ povlakovaného materiálu nebo vyšší. 3. Odstavce 1 a 2 se odchylně nepoužijí na tyto položky ani na látky a přípravky nezbytné k jejich výrobě: <ol style="list-style-type: none"> a) fotorezistenty nebo protiodrazové povlaky ve fotolitografii, b) fotografické povlaky nanášené na filmy, papíry nebo tiskářské desky, c) látky potlačující tvorbu zákalu při jiném než dekorativním tvrdém chromování (VI) a smáčedla určená k použití v kontrolovaných systémech elektrolytického pokovování, v nichž je sníženo na minimum množství PFOS uvolňovaných do životního prostředí tím, že se v plném rozsahu použijí příslušné nejlepší dostupné techniky vyvinuté v rámci směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění (*), d) hydraulické kapaliny v letectví. 4. Odchylně od odstavce 1 mohou být náplně do pěnových hasicích přístrojů, které byly uvedeny na trh před 27. prosincem 2006, používány do 27. června 2011. 5. Použitím odstavců 1 a 2 není dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 648/2004 ze dne 31. března 2004 o detergentech (**). 6. Do 27. prosince 2008 členské státy vypracují a předloží Komisi inventární seznam, který bude obsahovat: <ol style="list-style-type: none"> a) procesy, jež jsou předmětem odchylky uvedené v odst. 3 písm. c), a množství PFOS v nich obsažená a z nich uvolňovaná, b) stávající zásoby náplní do pěnových hasicích přístrojů obsahujících PFOS. 7. Jakmile budou dostupné nové informace o podrobnostech použití a o bezpečnějších alternativních látkách nebo technologiích pro použití, přezkoumá Komise jednotlivé odchylky uvedené v odst. 3 písm. a) až d), tak aby <ol style="list-style-type: none"> a) bylo postupně ukončeno používání PFOS, jakmile bude použití bezpečnějších alternativ technicky a ekonomicky uskutečnitelné, b) mohla odchylka nadále platit pouze pro nezbytná použití, pro něž neexistují bezpečnější alternativy, a pokud byla předložena zpráva o tom, jaké kroky byly učiněny s cílem najít bezpečnější alternativy, c) bylo sníženo na minimum uvolňování PFOS do životního prostředí použitím nejlepší dostupné techniky. 8. Komise přezkoumá probíhající činnosti v oblasti posuzování rizik a dostupnost bezpečnějších alternativních látek nebo technologií týkajících se použití kyseliny perfluoroktanové a příbuzných látek a navrhne veškerá nezbytná opatření ke snížení zjištěných rizik, včetně omezení uvádění na trh a použití, zejména pokud jsou dostupné alternativní látky nebo technologie, jež jsou technicky a ekonomicky uskutečnitelné.“
---	--

(*) Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 1).

(**) Úř. věst. L 104, 8.4.2004, s. 1. Nařízení ve znění nařízení Komise (ES) č. 907/2006 (Úř. věst. L 168, 21.6.2006, s. 5).